

Universitetet
i Stavanger

HANDELSHØGSKOLEN VED UIS
MASTEROPPGAVE

STUDIEPROGRAM:

Økonomi og administrasjon

OPPGAVEN ER SKREVET INNEN FØLGENDE
SPESIALISERINGSRETNING:

Økonomisk analyse

ER OPPGAVEN KONFIDENSIELL?

Nei

TITTEL: Effekten av en intervensjon på sosial usikkerhet i gruppearbeid

ENGELSK TITTEL: The Effect of an Intervention on Social Insecurity in Teamwork

FORFATTERE

Kandidatnummer:

4029

4025

Navn:

Silje Bergeland

Iris Jeanett Jåsund

VEILEDER:

Mari Rege

FORORD

Denne oppgaven er skrevet som en avslutning på en toårig mastergrad i økonomi og administrasjon ved Universitetet i Stavanger (UiS), med en spesialisering i økonomisk analyse. Interessen for det aktuelle temaet startet da vi tok faget “Economics of Motivation”.

Å skrive denne oppgaven har vært en spennende og lærerik prosess. Vi er stolte over å ha gjennomført vårt eget eksperiment, og hatt rollen som både forskere og observatører av egne data. Vi vil gjerne takke alle respondenter som har vært med på å gi oss nyttig informasjon om sosial usikkerhet i gruppearbeid.

Vi også rette en stor takk til vår veileder, Mari Rege, for hennes tilgjengelighet, oppfølging og konstruktiv kritikk gjennom semesteret.

Silje Bergeland

Iris Jeanett Jåsund

Stavanger, juni 2019

SAMMENDRAG

I arbeidslivet er det vanlig å bruke gruppearbeid som arbeidsform, men vi har begrenset kunnskap om hvordan sosial usikkerhet påvirker denne arbeidsformen. Denne oppgaven undersøker derfor hva som kan redusere individers sosiale usikkerhet i gruppearbeid.

Forskning antyder at intervensjoner som gir ny informasjon kan påvirke hvordan mennesker tenker om seg selv og omgivelsene. Vi undersøker om en intervensjon som gir individer økt kunnskap om sosial usikkerhet kan redusere egen sosial usikkerhet, og øke deres motivasjon til å delta i gruppearbeid. For å undersøke dette utførte vi et eksperiment ved hjelp fra studenter ved Universitetet i Stavanger (UiS) i løpet av våren 2019. Ved hjelp av en intervensjon påført før gruppearbeidet startet, manipulerte vi eksperimentelt studenters motivasjon til å delta i gruppearbeid. Den eksperimentelle manipulasjonen fokuserte på å normalisere sosial usikkerhet i denne arbeidsformen. Videre undersøker vi tre medierende faktorer som påvirker sosial usikkerhet i gruppearbeid: kjønn, personlighetstrekk og tankesett. Resultatene indikerer at intervensjonen øker individers deltakelse i gruppearbeid, og at det antakeligvis er fordi den reduserer deres sosiale usikkerhet. Videre antyder resultatene at effekten av intervensjonen er større for kvinner, individer med ekstroverte personlighetstrekk og individer med et låst tankesett.

INNHOLDSFORTEGNELSE

FORORD	1
SAMMENDRAG	2
1. INNLEDNING	5
2. TEORETISK OG EMPIRISK BAKGRUNN	7
2.1 Motivasjon	7
2.2 Sosial usikkerhet	8
2.3 Medierende faktorer som påvirker sosial usikkerhet	9
2.3.1 Kjønn	9
2.3.2 Personlighetstrekk	9
2.3.3 Tankesett	10
2.4 Intervensjoner som gir individer ny informasjon	11
2.5 Hypoteser	13
3. EKSPERIMENTELT DESIGN	14
3.1 Eksperiment	14
3.1.1 Del 1 og 2 av eksperiment	14
3.1.1.1 Behandling	15
3.1.2 Del 3 og 4 av eksperiment	16
3.2 Datainnsamling	17
4. MÅL AV SOSIAL USIKKERHET OG DELTAKELSE I GRUPPEARBEID	17
4.1 Mål av sosial usikkerhet i gruppearbeid	17
4.2 Mål av deltakelse i gruppearbeid	18
4.3 Vektlegging av utfallsvariabler	18
5. PROSEDYRER	19
5.1 Piloteksperiment	19
5.2 Rekruttering til eksperiment	19
5.3 Eksperiment	20
5.4 Definisjon av variabler	21
6. EKSPERIMENTELLE RESULTATER	23
6.1 Deskriptiv statistikk	23
6.2 Hovedresultater	24
6.2.1 Resultater fra hypotese 1	24
6.2.2 Resultater fra hypotese 2	25
6.2.3 Resultater fra hypotese 3	27
6.2.4 Resultater fra hypotese 4	28

7. DISKUSJON AV RESULTATER	29
7.1 Svakheter og begrensninger med studien	31
8. KONKLUSJON	32
BIBLIOGRAFI	34
APPENDIKS	38
Appendiks A: Prosedyrer	38
Appendiks A1: Informasjon og samtykke	38
Appendiks A2: Spørreundersøkelser	41
Appendiks A2.1: Spørreundersøkelse før behandling, versjon 1	41
Appendiks A2.2: Spørreundersøkelse før behandling, versjon 2	45
Appendiks A2.3: Spørreundersøkelse etter behandling	49
Appendiks A3: Invitasjon til å delta i eksperiment	52
Appendiks A4: Måleskjema til observasjon	53
Appendiks B: Eksperimentelle resultater	54
Appendiks B1: Definisjon av variabler	54
Appendiks B2: Korrelasjon mellom variablene lærende1 og lærende2	55
TABELLER OG FIGURER	
Figur 2.1 Oppgavens oppbygning	12
Figur 3.1 Gruppeoppgave	16
Figur 5.1 Sittegrupper i eksperimentet	21
Tabell 6.1 Deskriptiv statistikk	23
Tabell 6.2 Test av signifikante forskjeller	24
Tabell 6.3 Hypotese 1	25
Tabell 6.4 Hypotese 2	26
Tabell 6.5 Hypotese 3	27
Tabell 6.6 Hypotese 4	28

1. INNLEDNING

Arbeidslivet har over lang tid anvendt gruppearbeid som arbeidsform (Legge 1995; Appelbaum et al 2000; Olberg 1995). Dette styrker behovet for menneskers evne til å delta i denne arbeidsformen. Til tross for gruppearbeidets omfang, viser forskning at mange individer føler seg sosialt usikre i en slik arbeidsform (Walton & Wilson, 2018). Dette illustrerer et behov for kunnskap omkring hva som kan redusere sosial usikkerhet relatert til gruppearbeid.

En av de tidligste formene for usikkerhet et menneske går gjennom er når et barn skal ta sitt første steg. Det er en ny situasjon hvor mye kan gå galt. Før barnet våger å ta det første steget, setter ofte han eller hun seg ned i startposisjon igjen for å føle seg trygg. Slike opplevelser oppstår også i arbeidslivet, for eksempel når man skal starte i ny jobb, holde sitt første foredrag eller ta ordet i gruppearbeid. I alle slike situasjoner går mennesker gjennom en prosess med ulike steg for å håndtere usikkerheten de føler. Det første steget i denne prosessen er å samle ny informasjon (Blatz, 1996, s. 46-48).

Forskning innenfor utviklingspsykologi antyder at å motta informasjon om andres usikkerhet, kan bidra til å redusere egen usikkerhet (Walton & Wilson, 2018). Vi bygger videre på denne forskningen ved å undersøke om disse resultatene kan videreføres til arbeidslivet, og ønsker derfor å undersøke problemstillingen: Kan læren om andres usikkerhet redusere egen sosial usikkerhet og øke motivasjon til å delta i gruppearbeid på jobb? Ved hjelp av en intervensjon manipulerer vi eksperimentelt studenters motivasjon til å delta i gruppearbeid. Intervensjonen fokuserer på å normalisere sosial usikkerhet i denne arbeidsformen.

Videre undersøker vi tre medierende faktorer som påvirker usikkerheten til et menneske i en slik situasjon: kjønn, personlighetstrekk og tankesett (Barry & Stewart, 1997; Blackwell et al., 2007). De medierende faktorene er basert på egen teori, men er støttet av forskning. For det første viser forskning at kvinner har en tendens til å være mer usikre enn menn i gruppearbeid (Beyer & Bowden, 1997). For det andre trives individer med ekstroverte personlighetstrekk i sosiale sammenhenger, mens individer med introverte personlighetstrekk er mer tilbaketrukne i sosiale situasjoner (Conklin, 1927; Jung, Lee & Karsten, 2012; Kennair, 2019). For det tredje har individer med et lærende tankesett stor tro på egne evner, mens individer med et låst tankesett har lav tro på seg selv (Dweck, 2016). Med bakgrunn i dette tror vi at en intervensjon med hensikt om å redusere sosial usikkerhet har en stor påvirkningskraft på kvinner, individer

med introverte personlighetstrekk og individer med et låst tankesett. Dette er fordi vi tar utgangspunkt i at de har en høyere grad av sosial usikkerhet enn menn, individer med ekstroverte personlighetstrekk og individer med et lærende tankesett.

Vi testet effekten av en slik intervensjon ved å utføre et laboratorisk eksperiment som krevde reell innsats ved hjelp fra studenter ved Universitetet i Stavanger (UiS). Studentene ble delt inn i grupper på fire og bedt om å arbeide med en oppgave som krever kreativitet og logikk. To deltakere per gruppe ble tilfeldig valgt til å motta behandling, som betyr at de ble tildelt en intervensjon. Behandlingen har hensikt om å redusere sosial usikkerhet ved hjelp av følgende informasjon:

“Før dere setter i gang med gruppearbeidet, vil vi gjøre oppmerksom på at mange kan bli usikre i en slik situasjon. Det er derfor viktig å vite at ingen bidrag er dumme, og dere jobber best om alle deltar og tør å ytre sin mening.”

Resultatene indikerer at behandlingen øker individens deltakelse i gruppearbeid. Dette er antakeligvis fordi den indikerer redusert sosial usikkerhet. Videre antyder resultatene at effekten av behandlingen er større for kvinner, individer med ekstroverte personlighetstrekk og individer med et låst tankesett.

Kunnskap om hvordan man bruker ulike tilnærminger for å påvirke individens motivasjon til å delta i gruppearbeid er et nyttig verktøy i både næringslivet, offentlig sektor og andre samfunnsområder hvor en slik arbeidsform anvendes. Hvis vi finner at en slik intervensjon øker individens motivasjon til å delta i gruppearbeid, er det en liten kostnad i forhold til muligheten for økt produktivitet. Hvis det viser seg at resultatene kan øke ved bruk av små mengder ressurser, vil selskaper vurdere bruken av små intervensjoner. Det er for eksempel mye lettere å introdusere nye prosedyrer for bevisstgjøring av sosial usikkerhet blant de ansatte, enn store organisatoriske endringer.

Denne oppgaven relaterer til flere fagfelt innen psykologi og økonomi. For det første bidrar oppgaven til nyere forskning innen utviklingspsykologi (Walton & Wilson, 2018) ved å undersøke hva som kan redusere sosial usikkerhet i arbeidslivet. For det andre, bygger oppgaven på eksisterende forskning på effekten av intervensjoner (f.eks. Bettinger et al., 2017; Deci & Ryan, 2000; Walton & Wilson, 2018), ved å undersøke hvordan en kort og rimelig

intervensjon kan redusere et individs usikkerhet i gruppearbeid. Etter vår kunnskap, er det manglende kunnskap om hva arbeidsgivere kan gjøre for å redusere arbeidstakernes usikkerhet. Resultatene våre kan derfor anses som et viktig bidrag til litteraturen.

2. TEORETISK OG EMPIRISK BAKGRUNN

2.1 Motivasjon

Deci og Ryan beskriver motivasjon som å “bli aktivert” til å gjøre noe (2000, s. 54). Motivasjon refererer til faktorer som aktiverer og opprettholder målrettet oppførsel, og er en av de viktigste faktorene bak økt innsats og deltakelse (Nevid, 2013, s. 288). Hva som påvirker motivasjonen til et menneske er individuelt på grunn av faktorer som behov, alder og personlighetstrekk (Deci & Ryan, 2000).

Man skiller mellom to ulike typer motivasjon hos mennesker; indre og ytre motivasjon. Indre motivasjon knyttes til psykologiske og ikke-finansielle behov, som mestring, sosial usikkerhet og sosial tilhørighet. Denne formen for motivasjon handler mer om gleden man har til å utføre en oppgave, enn selve belønningen man får for å gjennomføre den (Deci, 1972). I vår situasjon kan det være at når en ansatt blir mindre usikker på seg selv, vil det vekke en indre motivasjon i den ansatte til å delta i gruppearbeid.

Mennesker som blir motivert av å få en form for belønning, har det som defineres som ytre motivasjon (Deci, 1972). En form for ytre motivasjon kan være å styrke båndene mellom medarbeiderne. Ansatte som har gode bånd med kollegaene sine vil føle en form for anerkjennelse. Dette kan få dem til å føle seg verdsatt og gi dem en følelse av tilhørighet, noe som kan øke deres indre og ytre motivasjon.

Utfordringen med motivasjon er at man ikke kan ta eller se på det, og man antar bare at ansatte kan bli påvirket av ytre faktorer. Mangel på motivasjon kan ha en negativ effekt på innsats på jobb, noe som kan resultere i at målsettinger ikke blir nådd (Mitchell, 1997).

2.2 Sosial usikkerhet

Mange mennesker føler seg usikre i nye situasjoner (Blatz, 1996). Dette gjelder også i arbeidslivet. Hvordan mennesker tenker om seg selv eller andre i arbeidslivet, kan påvirke individets grad av usikkerhet i gruppebaserte arbeidsformer. Walton og Wilson (2018) definerte tre grunnleggende motiver som former hvordan mennesker får en mening om seg selv og andre i sosiale situasjoner: 1) behov for forståelse, 2) behov for selvintegritet, og 3) behov for tilhørighet.

Mennesker har et behov for å forstå seg selv og andre, og mangel på en slik forståelse kan øke et individs grad av usikkerhet. Samtidig har mennesker et behov for å kunne forutsi egen og andres oppførsel, og bruke dette til å styre egen oppførsel effektivt (Heider, 1958). Gruppearbeid er ofte uforutsigbart og det kan være utfordrende å forholde seg til flere mennesker på en gang. Dette kan føre til økt grad av sosial usikkerhet.

Selvintegritet er hvordan individer får tanker om seg selv. Generelt foretrekker mennesker å ha gode tanker om seg selv. De ønsker å tro at de er kompetente, moralske og tilstrekkelige. En studie av Piccoli, Witte og Reisel (2017) viser til at ansattes usikkerhet rundt egen oppførsel blir drevet av bekymringer relatert til endringer i organisasjonen, samt deres egen oppfatning av om de er en viktig del av miljøet på jobb. Selvintegriteten til et menneske kan bli utfordret under gruppearbeid, noe som kan føre til økt sosial usikkerhet (Cohen et al., 2009). Det vil derfor være interessant å se på om det er mulig å gjøre tiltak i organisasjonen som kan redusere dette. Hvis det er mulig, kan dette være positivt for bedrifter med tanke på økt motivasjon og produktivitet blant ansatte.

Sosial tilhørighet er en følelse av å ha positive relasjoner med andre, i form av aksept og tilhørighet i en gruppe (Baumeister & Leary, 1995, s. 497; Cacioppo & Patrick, 2008; Leary & Allen, 2011). Det å forme og vedlikeholde sosiale relasjoner er en av de viktigste oppgavene mennesker har fra fødselen av. Mennesker har et behov for å føle seg inkludert, akseptert og verdsatt i sosiale sammenkomster (Asch, 1952; Baumeister & Leary, 1995; Bowlby, 1988; Deci & Ryan, 2000; Dweck, 2017), og når den sosiale tilhørigheten er truet eller svekket, kan mennesker oppleve sosial usikkerhet.

Forskning viser at normalisering av sosial motgang reduserer bekymringer omkring sosial tilhørighet blant studenter (Walton & Cohen, 2011, s. 1447). Ledere kan med fordel fokusere på dette for å styrke de ansattes følelse av sosial tilhørighet på arbeidsplassen. Når de ansatte føler seg akseptert, kan det redusere deres følelse av usikkerhet og øke sjansen for at de ytrer sin mening i gruppearbeid.

2.3 Medierende faktorer som påvirker sosial usikkerhet

2.3.1 Kjønn

Forskning viser til forskjeller i menn og kvinners sosiale usikkerhet. Blant annet foreslår psykologilitteraturen at menn og kvinner reagerer forskjellig på tilbakemeldinger de får på deres opptreden, og at kvinner i større grad tar til seg negative tilbakemeldinger enn menn (Roberts & Nolen-Hoeksema, 1989). Kvinner har også en tendens til å tolke et negativt signal som en indikator på deres egenverd, i stedet for å anse dette som et engangstilfelle. Dette fører til at kvinner ofte faller inn i et mønster med lav selvtillit som det er vanskelig å komme seg ut av (Dweck, 2000).

Flere studier viser at menn har en tendens til å være mer selvsikre på egne prestasjoner enn kvinner (Beyer, 1990; Beyer & Bowden, 1997). Lav selvtillit hører ofte sammen med høy grad av sosial usikkerhet. Ruble, Martin & Berenbaum (2006) diskuterer at forskjeller i menn og kvinners sosiale usikkerhet i noen grad kan forklares ved hjelp av oppdragelse. Barn blir ofte oppfordret til aktiviteter basert på kjønn, og aktiviteter på tvers av kjønn blir ofte frarådet. Gutter har en tendens til å bli oppfordret til å være selvsikre, mens jenter blir oppfordret til å vise empati og være likestilte. Dette gjør kjønn til en viktig medierende faktor som påvirker sosial usikkerhet.

2.3.2 Personlighetstrekk

Som nevnt i kapittel 2.1, blir motivasjonen til et menneske påvirket av personlighetstrekk (Deci & Ryan, 2000). Barry & Stewart (1997) rettet oppmerksomhet mot betydningen av personlighetstrekk i gruppearbeid. Sammensetningen av grupper er en kritisk faktor for effektivitet, og gruppearbeid forbedres gjennom effektiv kommunikasjon (Taggar, 2002). Dette gjør personlighetstrekk til en viktig medierende faktor som påvirker sosial usikkerhet.

Personlighetstrekket ekstroversjon, eller sosiabilitet, antyder hvorvidt man trives i sosiale sammenhenger, og om man får positive følelser av å være sammen med andre (Kennair, 2019). Individuer med ekstroverte personlighetstrekk henter energien utad, og foretrekker derfor å samarbeide med andre. De er ofte kontaktsøkende, pratsomme og lite selvhøytidelige. Ekstroverte individer søker derfor mange venner og bekjente (Jung, Lee & Karsten, 2012; Skre, Barry & Stewart, 1997; Conklin, 1927).

Barry & Stewart (1997) viser til at ekstroverte individer har høye forventninger til ytelse, skaper diskusjon og bidrar til motivasjon i gruppen. Videre diskuterer de at en gruppe som består av flere ekstroverte individer kan føre til en reduksjon i effektivitet, og at det kan redusere sannsynligheten for problemløsning. Dette forklarer de ved å diskutere at ekstroverte individer lett kan spore av når de blir for pratsomme, og at en gruppe som består av flere ekstroverte individer kan skape konflikt. Dette mener de er fordi ekstroverte individer har en tendens til å være dominante, noe som kan føre til en konflikt rundt hvem som skal ta lederrollen i gruppen.

Det motsatte av ekstroversjon er introversjon. Introverte individer fokuserer ofte på indre opplevelser, og henter energi fra å være alene og å arbeide selvstendig. Videre tenker introverte individer mer enn de snakker. Dette fører til at derfor er mer tilbakeholdne i sosiale situasjoner. Introverte individer har også ofte få, men nære venner (Conklin, 1927; Jung et al., 2012).

2.3.3 Tankesett

Den siste medierende faktoren vi tror påvirker sosial usikkerhet er et individs tankesett. En person med et lærende tankesett har tro på at egne talenter kan utvikles gjennom hardt arbeid og innspill fra andre, og motsatt for de som ikke har det (Dweck, 2016, s. 2). Individuer som tenker slik har en tendens til å yte og oppnå mer, enn individer med et låst tankesett. Rapporter viser at ansatte i selskaper som omfavner et lærende tankesett føler seg mer engasjerte, samtidig som de blir mer innovative og samarbeidsvillige (Dweck, 2016, s. 3). Flere studier har også sett på sammenhengen mellom et lærende tankesett og karakterer. Deci og Ryan (2000) beskriver at studenter som tror at en dårlig karakter på en eksamen er en konsekvens av manglende evne, vil oppleve utfordringer knyttet til forberedelser til neste eksamen. Dette er støttet av Yeager og Dweck (2012, s. 302), som viser til at studenter som blir lært eller tror at intellektuelle evner kan utvikle seg, har en tendens til å gjøre det bedre på skolen.

Vår teori er at individer med et lærende tankesett har en lav grad av sosial usikkerhet. En intervensjon med hensikt om å redusere sosial usikkerhet vil derfor ha en lavere effekt på individer med et lærende tankesett. Vi tror de er mindre sosialt usikre fordi de er åpne for nye ideer, og tror på seg selv og egne evner. Følgelig tror vi det motsatte gjelder for individer med et låst tankesett, og at en intervensjon som skal redusere sosial usikkerhet derfor vil ha en større effekt på dem.

2.4 Intervensjoner som gir individer ny informasjon

Forskning innen sosialpsykologi beskriver hvordan små intervensjoner i sosiale og kulturelle sammenhenger kan ha en effekt på menneskers sosiale liv. Forskningen understreker at “(a) hvordan folk oppfatter seg selv og deres rolle i sosiale situasjoner er en kritisk del av deres oppførsel, (b) de viktige betydningene kan endres på presise måter, ofte med korte øvelser, og (c) det kan føre til varig personlig og sosial endring”¹ (Walton & Wilson, 2018). Generelt tenker man at små endringer har en større effekt enn store endringer ved slike intervensjoner. Ideen er at man skal gi mennesker ny informasjon og plassere dem i nye situasjoner, for så å la dem trekke konklusjoner på egenhånd (Walton & Wilson, 2018). Vår teori er at slike intervensjoner kan være et verktøy for å redusere menneskers sosiale usikkerhet.

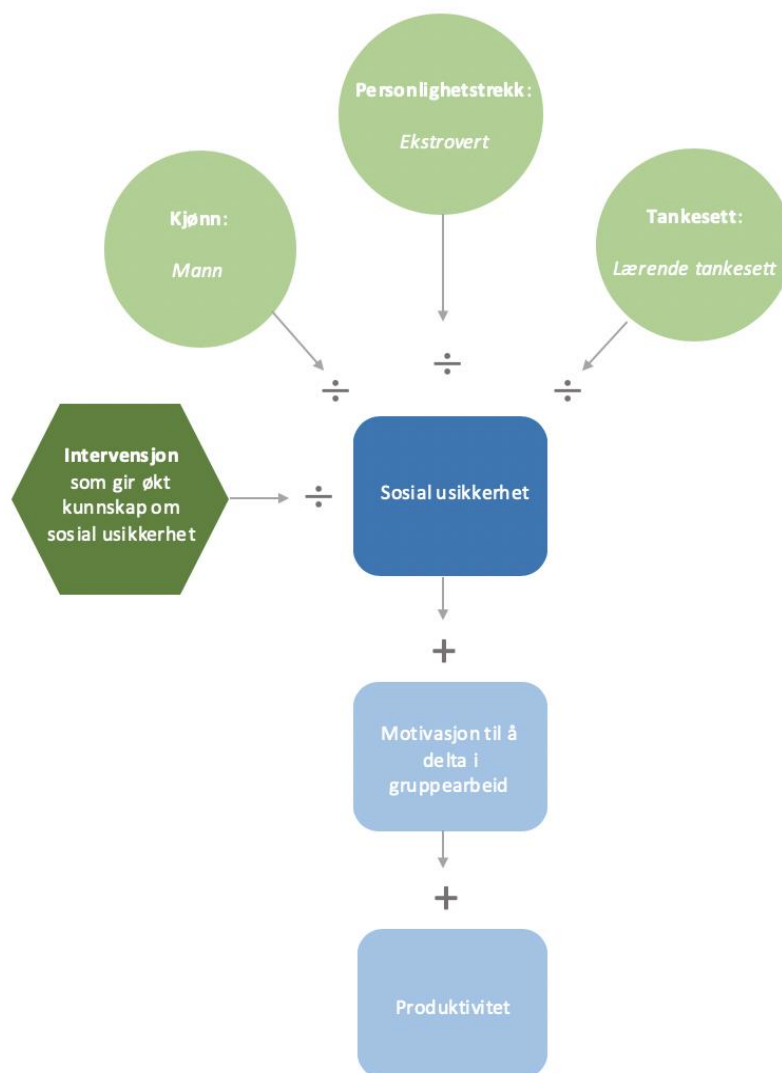
Blackwell et. al forklarer at det å gi mennesker nye fakta kan påvirke deres tanker omkring egne utfordringer (2007). Forskning viser til ulike teknikker for å endre menneskers meninger omkring beslutningstaking. En av disse teknikkene er å endre troen på eget potensial. Dette er fordi det er lite sannsynlig at mennesker når målene sine om de tviler på egen suksess (Bandura, 1997; Deci & Ryan, 2000). En studie av Bettinger et al. fant at intervensjoner som fokuserer på studenters tankegang, kan forbedre studenters engasjement og ytelse (2017, s. 1). Dette er støttet av Blackwell et al. (2007), som fant at intervensjoner som gav mennesker ny informasjon, økte karakterene til ungdomsskoleelever som var med i studien. Intervensjonen i denne studien handlet om at intelligensen kan forbedres med innsats og gode strategier, samt ved hjelp fra andre.

En klassisk studie av Wilson og Linville (1982; se Wilson, Damiani & Shelton, 2002) undersøkte effekten av å indirekte dele historier fra eldre studenters utfordringer og hvordan de løste dem, til førsteårsstudenter. Dette viste seg å forbedre karakterene blant

¹ Egen oversettelse

førsteårsstudentene. Intervensjonen reduserte også antall studenter som sluttet i løpet av det første året med 20 prosent. En annen studie fant at ved å oppfordre eldre voksne på et rehabiliteringssenter til å opprettholde fysisk funksjon til kontrollerbare faktorer (for eksempel innsats), økte dette deres motivasjon til trening, tilfredshet og funksjon (Weinberg, Hall & Sverdlik, 2015).

Teorien vår, som er illustrert i figur 2.1, er at intervensjoner i form av økt kunnskap om sosial usikkerhet i kombinasjon med de medierende faktorene kjønn, personlighetstrekk og tankesett, reduserer sosial usikkerhet. Dette vil trolig ha en positiv effekt på de ansattes indre- og ytre motivasjon, som igjen resulterer i økt produktivitet på arbeidsplassen.

Figur 2.1 Oppgavens oppbygning

Figuren viser hvordan en intervensjon i form av økt kunnskap om usikkerhet reduserer sosial usikkerhet. Videre viser den de medierende faktorene kjønn, personlighetstrekk og tankesett. Vi tror at det er en interaksjon mellom intervensjonen i form av økt kunnskap og de tre medierende faktorene i modellen. Dette er fordi vi tror at menn, ekstroverte individer og individer med et lærende tankesett er mindre usikre i utgangspunktet. En intervensjon som skal redusere sosial usikkerhet vil derfor ikke ha en like stor påvirkningskraft på disse individene. Følgelig tror vi at intervensjonen har en større effekt på kvinner, introverte individer og individer med et låst tankesett. Videre tror vi at en reduksjon i sosial usikkerhet vil øke individens motivasjon til å delta i gruppearbeid, noe som igjen har en positiv effekt på produktivitet.

2.5 Hypoteser

Problemstillingen vår, Kan læren om andres usikkerhet redusere egen sosial usikkerhet og øke motivasjon til å delta i gruppearbeid på jobb? bygger på fire hypotesetester. Vi ønsker å undersøke effekten av en behandling (intervensjon) som gir individer økt kunnskap om sosial usikkerhet. Hypotesene vi har lagt til grunn er som følger:

- Hypotese 1:** Behandlingen har en positiv effekt på deltakelse i gruppearbeidet i eksperimentet.
- Hypotese 2:** Behandlingen har en større effekt på kvinner enn menn.
- Hypotese 3:** Behandlingen har en mindre effekt på ekstroverte individer sammenlignet med introverte individer.
- Hypotese 4:** Behandlingen har en mindre effekt på individer med et lærende tankesett sammenlignet med individer med et låst tankesett.

Hypotese 1, som er vår hovedhypotese, er i samsvar med studier som viser at intervensjoner som gir mennesker ny informasjon kan redusere sosial usikkerhet (Walton & Wilson, 2018; Wilson & Linville, 1982). Vi tror at en reduksjon i sosial usikkerhet vil føre til økt motivasjon til å delta i gruppearbeid. Hypotese 2 er basert på forskning som viser at menn har en tendens

til å være mer selvsikre enn kvinner (Beyer, 1990; Beyer & Bowden, 1997). I hypotese 3 tror vi at behandlingen vil ha en mindre effekt på ekstroverte individer. Dette er basert på at de er mer selvsikre enn introverte individer (Jung, Lee & Karsten, 2012). Videre tror vi i hypotese 4 at individer med et lærende tankesett er mindre sosialt usikre enn individer med et låst tankesett. Dette er fordi individer med et lærende tankesett har stor tro på seg selv og egne evner. Behandlingen vil derfor ha en mindre effekt på individer med et låst tankesett (Dweck, 2016).

3. EKSPERIMENTELT DESIGN

3.1 Eksperiment

Vi testet effekten av behandlingen ved hjelp av et laboratorisk eksperiment som er basert på kvantitativ undersøkelse.

Eksperimentet er delt inn i fire deler:

1. Praktisk informasjon og samtykke (appendiks A1)
2. Individuell spørreundersøkelse før behandling (appendiks A2.1 og A2.2).
Behandlingen er plassert i slutten av denne spørreundersøkelsen.
3. Oppgaveløsning i gruppe (figur 3.1)
4. Individuell spørreundersøkelse etter behandling (appendiks A2.3)

Deltakerne ble delt inn i grupper på fire. For å randomisere deltakerne, ble de tildelt et nummer fra 1 til 4 før eksperimentet startet. To deltakere per gruppe ble tildelt numrene 2 eller 4, som betyr at de ble tilfeldig valgt til å motta behandling (N = 40). Deltakere som ble tildelt numrene 1 og 3 defineres som kontrollgruppen.

3.1.1 Del 1 og 2 av eksperiment

I del 1, ble deltakerne informert skriftlig om innholdet i eksperimentet. Formålet med eksperimentet ble holdt skjult, men deltakerne ble informert om at eksperimentet skulle gi en bedre forståelse av hvordan mennesker jobber sammen. Dette var for å øke sannsynligheten for en mest mulig reell oppførsel under eksperimentet. De ble også informert om at de skulle bli filmet i del 3. Deltakerne ble også bedt om å gi sitt samtykke for å delta.

Hensikten med spørreundersøkelsen før behandling i del 2, var å få svar på spørsmål hvor svaret potensielt kunne endre seg om spørsmålet ble gitt etter gruppearbeidet i del 3. Det var blant annet et mål om å kartlegge deltakernes grad av ekstroversjon. Spørsmålene som måler dette er inspirert av beskrevet teori om ekstroversjon (Kennair, 2019). Deltakerne ble bedt om å svare “ja” eller “nei” ved utsagnene nedenfor ut fra hva de mener stemmer for dem:

1. *“Jeg er flink til å håndtere sosiale situasjoner.”*
2. *“Jeg liker generelt bedre å lytte enn å snakke.”*
3. *“Jeg føler meg usikker i nye omgivelser.”*

Vi tar utgangspunkt i at deltakere som svarte “ja” på utsagn 1 og 2, og “nei” på utsagn 3 har en høy grad av ekstroversjon. Deltakere som svarte motsatt antas å ha en lav grad av ekstroversjon, og regnes som introverte individer. Hvis deltakere ga motstridende svar, velges det personlighetstrekket som er nærmest svarene som er avgitt.

Det var også et mål å kartlegge om deltakerne har et lærende- eller låst tankesett. Dette ble målt ved hjelp av spørsmål hentet fra et forskningsprosjekt av Bettinger et al. (2018). Deltakerne ble bedt om å svare på om de er enige eller uenige i følgende påstand:

1. *“Intelligensen er en side ved deg som du ikke kan endre noe særlig på.”*

De ble også bedt om å se for seg et scenario hvor de får en dårlig karakter på en eksamen, og hvor sannsynlig det da er at de tenker:

2. *“Dette viser nok at jeg ikke er særlig smart.”*

Vi tar utgangspunkt i at deltakere som svarte at de er “uenig” i påstand 1, og “litt sannsynlig” eller “sannsynlig” på påstand 2, har et lærende tankesett. Deltakere som svarte motsatt antas å ha et låst tankesett.

3.1.1.1 Behandling

Behandlingen ble inkludert i spørreundersøkelsen før behandling i del 2 av eksperimentet. Det er to versjoner av denne spørreundersøkelsen: versjon 1 og versjon 2. Versjonene er identiske, med unntak av at behandlingen inkluderes i siste avsnitt i versjon 2. Kontrollgruppen mottok

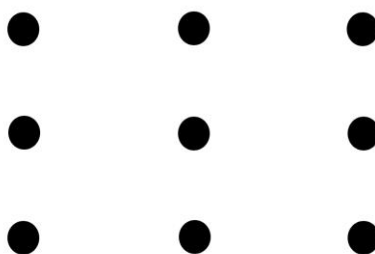
versjon 1, mens behandlede deltakere mottok versjon 2. Behandlingen gis i form av to setninger med hensikt om å gi deltakerne økt kunnskap om andres usikkerhet i gruppearbeid:

“Før dere setter i gang med gruppearbeidet, vil vi gjøre oppmerksom på at mange kan bli usikre i en slik situasjon. Det er derfor viktig å vite at ingen bidrag er dumme, og dere jobber best om alle deltar og tør å ytre sin mening.”

Hensikten med disse setningene var å teste om informasjonen reduserer deltakernes sosiale usikkerhet og øker deres deltakelse i gruppearbeidet i del 3 av eksperimentet.

3.1.2 Del 3 og 4 av eksperiment

I del 3, skulle gruppene løse en oppgave som krevde reell innsats, samt kreativitet og logikk. Et eksperiment med reell innsats er et laboratorieeksperiment hvor deltakerne jobber med bestemte oppgaver, mens et eksperiment med valgt innsats er når deltakerne velger innsatsnivået selv (Brüggen & Strobel, 2007, s. 232-234). Valget av et eksperiment med reell innsats ble tatt på bakgrunn av at de er mindre abstrakte og kunstige. I tillegg gir de resultater som er generaliserbare samtidig som de er relevante for feltet (Dutcher, Salmon & Saral, 2015). Gruppeoppgaven gikk ut på at deltakerne skulle forsøke å koble sammen ni små sirkler ved hjelp av fire streker. For å få riktig svar, må de fire strekene tegnes uten å slippe pennen (figur 3.1).

Figur 3.1 Gruppeoppgave

Oppgavetekst: *Det er ni små sirkler vist på bildet nedenfor. Klarer dere å koble dem sammen med fire rette linjer uten å løfte pennen fra papiret? Hver retningsendring telles som en strek.*

I spørreundersøkelsen etter behandling (del 4) var målet å kartlegge hvordan deltakerne oppfattet deres egen og gruppens oppførsel under eksperimentet. Deltakerne ble bedt om å vurdere egen grad av usikkerhet i eksperimentet ved hjelp av følgende svaralternativer:

1. Ingen grad
2. Liten grad
3. Middels grad
4. Stor grad

Vi tar utgangspunkt i at deltakere som svarte 1 eller 2 hadde ingen eller lav grad av sosial usikkerhet i gruppearbeidet. Følgelig tar vi utgangspunkt i at deltakere som svarte 3 eller 4 hadde en middels eller høy grad av sosial usikkerhet i gruppearbeidet.

3.2 Datainnsamling

Datainnsamling ble utført ved hjelp av spørreundersøkelse før behandling, spørreundersøkelse etter behandling og åpen observasjon av videoopptak. Observasjon er en teknikk som har blitt anvendt i forskning i flere århundrer, og har vært den viktigste metoden for forskning av grupper (Einarsson & Chiriac, 2002, s. 23-27). Ved åpen observasjon er deltakerne bevisste på at de blir filmet, mens ved lukket observasjon er de ikke informert om at de deltar i en studie (Einarsson & Chiriac, 2002, s. 23-27).

Videoopptakene ble tatt under gruppearbeidet i del 3 av eksperimentet. Det finnes flere fordeler ved bruk av videokamera. Blant annet gir det mulighet til å sette på pause, spole frem og tilbake, samt å starte opptaket på ny. Samtidig åpner videoopptak opp for å samle mer detaljert informasjon (Einarsson & Chiriac, 2002, s. 23-27). Eksempelvis gjør videoopptak det enklere å vurdere deltakelse i gruppearbeid.

4. MÅL AV SOSIAL USIKKERHET OG DELTAKELSE I GRUPPEARBEID

4.1 Mål av sosial usikkerhet i gruppearbeid

Grad av sosial usikkerhet ble målt ved hjelp av deltakernes svar på spørsmålet fra spørreundersøkelse etter behandling som er beskrevet i kapittel 3.1.2. Dette spørsmålet ber deltakerne vurdere egen usikkerhet i løpet av eksperimentet. Vi opprettet utfallsvariabelen *sosial usikkerhet* basert på disse svarene. *Sosial usikkerhet* er en dummy-variabel med verdi "1" for deltakere med middels eller høy sosial usikkerhet, og "0" for deltakere med ingen eller lav sosial usikkerhet.

4.2 Mål av deltakelse i gruppearbeid

For å sikre presisjon i datainnsamlingen, ble det ved observasjon av videoopptakene benyttet et måleskjema (appendiks A4) med hensikt om å måle hvem i gruppen som:

1. Var den første eller andre til å snakke
2. Snakket mest
3. Snakket minst

Dette er våre indikatorer på motivasjon til å delta i gruppearbeid. For å være konsekvente i datainnsamlingen, ble observasjon og bruk av måleskjema utført av to observatører uavhengig av hverandre. En og en gruppe ble målt ved å gi deltakerne skåre 0 eller 1 på nevnte indikatorer, hvor 0 er “nei” og 1 er “ja”. Det vil si at en deltaker som snakket mest, fikk skåre “1” på raden for snakket mest, og skåre “0” på raden for snakket minst. Hvilke deltakere som snakket mest og minst ble målt ved hjelp av en stoppeklokke som målte antall sekunder hver deltaker snakket i løpet av gruppearbeidet.

Etter observasjonen sammenlignet vi resultatene fra måleskjema, og sjekket om målingene våre viste høy overensstemmelse. Vi hadde et fokus på å være konsekvente i målingene våre, og det var overensstemmelse i 16 av 20 grupper. De fire målingene med avvik ble diskutert for å komme til enighet om et svar. Dette ble gjort for å øke validiteten i datainnsamlingen, som betyr gyldighet i dataene (Edmonds & Kennedy, 2013, s. 3-5).

Indikatorene på deltakelse i gruppearbeid (første eller andre til å snakke, snakket mest og snakket minst) er tre av eksperimentets fire utfallsvariabler. Utfallsvariablene er dummy-variabler med verdi “1” for deltakere som var den første eller andre til å snakke, snakket mest eller snakket minst, og “0” ellers.

4.3 Vektlegging av utfallsvariabler

Før vi presenterer de eksperimentelle resultatene i neste kapittel, ønsker vi å definere hvordan vi vektlegger de fire utfallsvariablene. Utfallsvariablene *første eller andre til å snakke*, *snakket mest* og *snakket minst* blir vektlagt høyere enn utfallsvariabelen *sosial usikkerhet*. Dette er fordi *sosial usikkerhet* er basert på deltakerens egen oppfatning av seg selv, mens utfallsvariablene *første eller andre til å snakke*, *snakket mest* og *snakket minst* er basert på observasjon og bruk

av måleskjema. Vi anser variabelen *første eller andre til å snakke* som den viktigste indikatoren på sosial usikkerhet. En positiv økning på denne variabelen indikerer at behandlingen har redusert deltakerens sosiale usikkerhet. Videre tror vi at behandlingen reduserer sannsynligheten for å snakke mest. Dette er fordi vi tror den kan ha en motsatt effekt på deltakere som ikke er sosialt usikre før behandling ved at de slipper andre deltakere til. En deltaker som snakker minst anser vi som å være den mest usikre deltakeren i gruppen. Deltakeren som snakker minst har også lavest deltakelse. Med andre ord, er rangeringen av utfallsvariablene med hensyn til deltakelse i gruppearbeid som følger: 1) *første eller andre til å snakke*, 2) *snakket mest* og 3) *snakket minst*.

5. PROSEDYRER

5.1 Piloteksperiment

I uke 5, våren 2019 deltok 8 studenter i et piloteksperiment i Elise-Ottesen-Jensens hus ved UiS. Hensikten med piloteksperimentet var å teste gjennomføringen av eksperimentet og kartlegge eventuelle mangler. Deltakerne ble delt inn i to grupper (N = 4), og det ble benyttet to separate grupperom per økt.

Gjennomføring av et piloteksperiment viste seg å være nyttig av flere årsaker. For det første viste det at hver økt hadde en gjennomsnittlig varighet på 22 minutter. For det andre illustrerte det et behov for å digitalisere spørreundersøkelsene. For å forenkle gjennomføring, datainnsamling og analyse, ble spørreundersøkelsene overført fra papir- til digital form i programmet Qualtrics. Dette ble også gjort for å spare tid på gjennomføring av spørreundersøkelsene. For det tredje fant vi det hensiktsmessig å benytte ett grupperom per eksperiment for å eliminere sløsing av tid. For det fjerde bekreftet piloteksperimentet at oppgaven skapte diskusjon og samarbeid i gruppen. Dataene som ble samlet inn under piloteksperimentet ble ikke brukt videre i analysen.

5.2 Rekruttering til eksperiment

Ny lov for personvernforordningen (Personopplysningsloven, 2018, § 1-34) kompliserte rekrutteringen til eksperimentet. Det ble sendt ut en formell invitasjon via e-post til studenter ved Handelshøgskolen ved UiS (se appendiks A3), men Personopplysningsloven forhindret at

denne invitasjonen ble sendt ut til studenter ved andre fakulteter ved UiS. Eksperimentet ble derfor også annonsert via Facebook. Teksten i invitasjonen presiserte at det var viktig å melde fra om forhindret oppmøte for å sikre gjennomføring av eksperimentet. Det var også en vedlagt link til Qualtrics, hvor studentene meldte seg på til eksperimentet. Det var totalt 25 seksjoner i Qualtrics, fordelt utover 12., 15., 18., 20. og 22. mars. I hver seksjon kunne det maksimalt melde seg på to menn og to kvinner. Før studentene fikk muligheten til å velge tidspunkt, ble de bedt om å bekrefte om de var mann eller kvinne. Dette var for å sikre kjønnsbalanse i gruppene, i tillegg til at de behandlede deltakere skulle være en mann og en kvinne. Deretter fikk studentene opp tilgjengelige tidspunkt og kunne selv velge fra den listen. Seksjonene ble fylt opp, og det ble rekruttert 100 individer fordelt på 25 grupper.

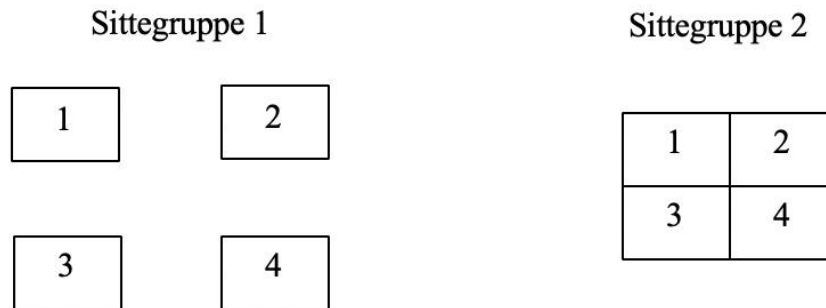
Til tross for presisering av at oppmøte var viktig for gjennomføring av eksperimentet, opplevde vi at flere deltakere ikke møtte opp til avtalt tid. Vi ble derfor nødt til å spørre om forbipasserende personer ville delta i eksperimentet. I noen tilfeller førte dette til utsatt oppstart av eksperimentet. I et tilfelle møtte kun en av fire deltakere opp, og den økten måtte derfor avlyses. Manglende oppmøte og rekruttering av forbipasserende førte også til at kjønnsfordelingen ikke ble som opprinnelig planlagt i ti av gruppene. Seks av disse ti gruppene besto av tre kvinner og en mann. Disse gruppene ble tatt med videre i analysen fordi de oppfyller målet om at de behandlede deltakerne per gruppe skal være en mann og en kvinne. Fire av de ti gruppene besto av fire kvinner. Ved bruk av måleskjema under observasjon fant vi at dette påvirket gruppedynamikken. Her observerte vi at kvinner snakker mer når gruppen domineres av sitt eget kjønn, enn når gruppen består av to menn og to kvinner. Det ble derfor besluttet å ekskludere disse fire gruppene fra analysen av eksperiment. Dette vil si at det var totalt fem av de rekrutterte gruppene som ikke ble brukt videre i analysen.

5.3 Eksperiment

I uke 11 og 12 deltok 20 grupper (N = 80) fra følgende studieretninger fra UiS i eksperimentet: helsefag, hotell og reiseliv, idrett, ingeniør, juss, lærerutdanning, realfag, samfunnsfag og økonomi.

Det ble brukt fire ulike grupperom i Arne Rettedals hus og Kjell Arholms hus på UiS (AR G-204, AR V-201, AR V-209 og KA 043). Rommene hadde likt interiør og det ble brukt samme oppsett under hvert eksperiment som ble utført. Det ble brukt to ulike sittegrupper i

eksperimentet som er illustrert i figur 5.1. Sittegruppe 1 ble brukt i del 1, 2 og 4 og eksperimentet. I sittegruppe 1 ble deltakerne plassert med god avstand fra hverandre for å forhindre at deltakerne skulle oppdage behandlingen i spørreundersøkelsen før behandling. Sittegruppe 2 ble brukt til gruppeoppgave i del 3.

Figur 5.1 Sittegrupper i eksperiment

Gruppene fikk totalt 5 minutter til å forsøke å løse oppgaven. Deltakere som var i en gruppe som klarte å løse oppgaven fikk utbetalt 250 kr, mens de som var i grupper som ikke klarte det fikk utbetalt 50 kr for oppmøte.

5.4 Definisjon av variabler

Variabelen *alder* er delt inn i fire kategorier som presenterer hver sin aldersgruppe, og er basert på svar fra spørreundersøkelsen før behandling (appendiks A2.1 og A2.2). Deltakerne kunne velge mellom fire aldersgrupper i spørreundersøkelsen: 19-24 år, 25-30 år, 31-36 år og over 36 år. De fire kategoriene i variabelen *alder* er gjennomsnittsalderen for hver aldersgruppe. Kategoriene er “21,5 år”, “27,5 år”, “33,5 år” og “36 år”.

Med bakgrunn i hypotese 2, ble dummy-variabelen *mann* opprettet. Denne variabelen har verdi “1” når deltakeren er en mann, og “0” når deltakeren er en kvinne. På grunn av den store andelen økonomi- og masterstudenter, besluttet vi å opprette egne dummy-variabler for disse. *Økonomi* har verdien “1” for deltakere som studerer økonomi, og “0” ellers. Dette gjelder også for variabelen *master*, hvor “1” representerer at deltakeren studerer et masterprogram, og “0” andre studieprogram.

Svarene på spørsmålene som kartlegger grad av ekstrovertsjon presentert i kapittel 3.1.1 ble konvertert til tre dummy-variabler: *ekstrovert1*, *ekstrovert2* og *ekstrovert3*. Disse tre variablene har verdi “1” hvis deltakeren har ekstroverte personlighetstrekk, og “0” hvis deltakeren har introverte personlighetstrekk. Dummy-variablene ble slått sammen til en årsaksvariabel, *xekstrovert*. Denne variabelen ble deretter standardisert med et gjennomsnitt på 0 og et standardavvik på 1, noe som resulterte i variabelen *ekstrovert*. Det ble også opprettet en dummy-variabel, *ekstrovert dummy*, ved hjelp av en hvis-funksjon som er basert på at verdiene til *ekstrovert* går på en skala fra 0 til 3. *Ekstrovert dummy* har en verdi på “1” hvis variabelen *ekstrovert* har verdiene “2” eller “3”, og “0” ellers.

Videre ble svarene på spørsmålene som kartlegger grad av lærende tankesett presentert i kapittel 3.1.1 konvertert til to variabler: *lærende1* og *lærende2*. *Lærende1* er en dummy-variabel og har verdi “1” for deltakere med et lærende tankesett, og “0” ellers. Variabelen *lærende2* går på en skala fra 1 til 4, hvor “1” representerer deltakere med et låst tankesett, og “4” deltakere med et lærende tankesett. Variabelen *lærende2* ble standardisert og kalt *xlærende2*. Det ble også opprettet en dummy-variabel, *lærende dummy*, som har verdi “1” hvis *lærende2* har verdi 3 eller 4, og “0” ellers. Vi besluttet å kun benytte variabelen *lærende2*. Dette var grunnet lav korrelasjon mellom variablene *lærende1* og *lærende2* (appendiks B2). *Lærende2* representerer spørsmålet fra spørreundersøkelsen som hadde fire valgalternativer, mens *lærende1* hadde kun to valgalternativer. Dette var en feiltakelse under konstruksjonen av spørreundersøkelsen, og vi besluttet derfor at *lærende2* er en mer representativ variabel for å måle grad av lærende tankesett hos deltakeren.

For å teste hypotese 2, 3 og 4, var det nødvendig å opprette en interaksjonsvariabel per hypotese: *behandling x mann (behman)*, *behandling x lærende dummy (behlær)* og *behandling x ekstrovert dummy (beheks)*. Variabelen *behandling x mann* ble opprettet ved å multiplisere dummy-variablene *behandling* og *mann*. Hensikten med denne variabelen er å se om effekten av behandlingen varierer basert på kjønn. Videre ble interaksjonsvariabelen *behandling x ekstrovert dummy* opprettet på samme måte ved å multiplisere dummyvariablene *behandling* og *ekstrovert dummy*. Dette var for å se hvilken effekt behandlingen har på individer med ekstroverte personlighetstrekk. Til slutt ble interaksjonsvariabelen *behandling x lærende dummy* opprettet. Hensikten med denne variabelen er å se hvilken effekt behandlingen har på individer med et lærende tankesett.

6. EKSPERIMENTELLE RESULTATER

6.1 Deskriptiv statistikk

Eksperimentet hadde totalt 80 deltakere, 46 kvinner og 34 menn. 40 deltakere (50 %) var i kontrollgruppen og de resterende 40 (50 %) var under behandling. Kontrollgruppen fikk ingen intervensjon før gruppearbeidet, mens behandlede deltakere mottok en intervensjon. Alle deltakerne var studenter ved UiS, med en gjennomsnittsalder på 24,63 år. Av det totale utvalget på 80 deltakere, var det 51 økonomistudenter og 35 masterstudenter. Vi brukte programvaren *Stata* til å analysere resultatene fra eksperimentet. Alle utfalls- og årsaks variabler er numeriske og er illustrert i tabell 6.1, samt definert i appendiks B1.

Tabell 6.1 Deskriptiv statistikk

	Utvalg		Kontroll		Behandling		Differanse	
	Gjennomsnitt	Standardavvik	Gjennomsnitt	Standardavvik	Gjennomsnitt	Standardavvik	Gjennomsnitt	Standardavvik
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
<u>Utfallsvariabler</u>								
Sosial usikkerhet	0.225	0.4202	0.25	0.4385	0.2	0.4051	-0.05	0.944
Første eller andre til å snakke	0	1	-0.1740	0.9953	0.1740	0.9864	0.3479	0.2216
Snakket mest	0.2375	0.4282	0.25	0.4385	0.225	0.4229	-0.025	0.0963
Snakket minst	0.275	0.4493	0.3	0.4641	0.25	0.4385	-0.05	0.1010
<u>Medierende faktorer</u>								
Mann	0.425	0.4975	0.425	0.5006	0.425	0.5006	0	0.1119
Ekstrovert	0	1	-0.1718	0.9931	0.1718	0.9894	0.3436	0.2216
Lærende tankesett	0	1	-0.2208	1.0519	0.2208	0.9051	0.2437	0.2233
<u>Kontrollvariabler</u>								
Alder	24.625	4.2512	25.2875	4.6656	23.9625	3.7337	-1.325	0.9448
Økonomi	0.6375	0.4838	0.7	0.4641	0.575	0.5006	-0.125	0.1079
Master	0.4375	0.4992	0.5	0.5064	0.375	0.4903	-0.125	0.1114
Ekstrovert dummy	0.5875	0.4964	0.475	0.5057	0.7	0.4641	0.225*	0.1085
Lærende tankesett dummy	0.7125	0.4555	0.7	0.4641	0.725	0.4522	0.025	0.1025
N	80	80	40	40	40	40	80	80

Notater: Hver kolonne viser gjennomsnitt og standardavvik for kontrollgruppen og behandlet gruppe, og den estimerte koeffisienten (robust standardfeil) fra å kjøre en regresjon på hver variabel mot behandlingsstatus. * p < 0.10, ** p < 0.05, *** p < 0.01.

Kolonne 1 til 8 i tabell 6.1 viser gjennomsnitt og standardavvik for 4 utfallsvariabler og 8 årsaks variabler for hele utvalget (kolonne 1-2), kontrollgruppen (kolonne 3-4), deltakere som mottok behandling (kolonne 5-6). I og med at dette er et randomisert kontrollert forsøk, tester vi hver

variabel mot behandlingsstatus (kolonne 7-8). Vi finner kun en signifikant verdi på *ekstrovert dummy* ($p < 0.10$) i kolonne 7. Dette er trolig på grunn av størrelsen på utvalget og antall frihetsgrader. Alle andre variabler er balanserte mot behandlingsstatus, og vi konkluderer med at randomiseringen var vellykket.

Tabell 6.2 Test av signifikante forskjeller

	Sosial usikkerhet				Første eller andre til å snakke				Snakket mest				Snakket minst			
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
Medierende faktorer																
Mann	0.1714*			0.1839*	0.0584			0.0893	-0.0038			-0.0088	-0.0179			-0.0187
	(0.09367)			(0.0942)	(0.2275)			(0.2262)	(0.0975)			(0.0970)	(0.1023)			(0.1031)
Ekstrovert		0.0242		0.0404		0.2045		0.1996*		0.0277		0.0154		-0.0367		-0.0303
		(0.0475)		(0.0472)		(0.1108)		(0.1134)		(0.0484)		(0.0486)		(0.0507)		(0.0517)
Lærende tankesett			-0.0494	-0.0587			0.0951	0.0665			0.0910*	0.0891*			-0.0586	-0.0542
			(0.0473)	(0.0471)			(0.1127)	(0.1131)			(0.0474)	(0.0485)			(0.0504)	(0.0515)
R ²	0.0411	0.0033	0.0138	0.0061	0.0008	0.0418	0.0090	0.0484	0.0000	0.0042	0.0452	0.0466	0.0004	0.0067	0.0170	0.0216

Notater: Hver kolonne viser gjennomsnitt og standardavvik for kontrollgruppen og behandlet gruppe. * $p < 0.10$, ** $p < 0.05$, *** $p < 0.01$.

I tabell 6.2 tester vi om det finnes signifikante forskjeller for de tre medierende faktorene *mann*, *ekstrovert* og *lærende tankesett* under utfallsvariablene *sosial usikkerhet*, *første eller andre til å snakke*, *snakket mest* og *snakket minst*. I kolonne 4, 8, 12 og 16 legger vi til alle de medierende faktorene, og finner at det kun er signifikante forhold mellom *sosial usikkerhet* og *mann*, *første eller andre til å snakke* og *ekstrovert*, og *snakket mest* og *lærende tankesett*.

6.2 Hovedresultater

6.2.1 Resultater fra hypotese 1

I hypotese 1 tester vi om behandlingen i del 2 av eksperimentet har en positiv effekt på deltakelse i gruppearbeidet i del 3. Tabell 6.3 presenterer regresjoner som er utført på de fire utfallsvariablene.

Tabell 6.3 Hypotese 1

	Sosial usikkerhet			Første eller andre til å snakke			Snakket mest			Snakket minst		
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
Behandling	-0.05 (0.0944)	-0.0557 (0.0952)	-0.0519 (0.0975)	0.3479 (0.2216)	0.4142* (0.2293)	0.3403 (0.2330)	-0.025 (0.0963)	-0.0418 (0.1003)	-0.0774 (0.1010)	-0.05 (0.1010)	-0.0465 (0.1054)	-0.0210 (0.1081)
<u>Medierende faktorer</u>												
Mann		0.1364 (0.0991)	0.1523 (0.1001)		0.1315 (0.2385)	0.1744 (0.2393)		-0.0016 (0.1043)	-0.0076 (0.1038)		-0.0060 (0.1096)	-0.0063 (0.1110)
Ekstrovert			0.0381 (0.0991)			0.1893 (0.1159)			0.0207 (0.0502)			-0.0270 (0.0538)
Lærende tankesett			-0.0568 (0.0485)			0.0339 (0.1148)			0.0974* (0.0498)			-0.0557 (0.0533)
<u>Kontrollvariabler</u>												
Alder, Økonomi, Master		x	x		x	x		x	x		x	x
R ²	0.0036	0.0796	0.1023	0.0306	0.0580	0.0946	0.0009	0.0170	0.0719	0.0031	0.0146	0.0347

Notater: * p < 0.10, ** p < 0.05, *** p < 0.01. Første rad viser utfallsvariablene. Hver kolonne representerer en separat regresjon og rapporterer den estimerte koeffisienten (robust standardfeil) for alle de inkluderte årsaksvariablene. N = 80.

Resultatene presentert i tabell 6.3 indikerer at behandlingen i liten grad reduserer en deltakers sosiale usikkerhet. Videre indikerer estimatene at behandlingen øker sannsynligheten for å være den første eller andre til å snakke med 41,42 prosentpoeng og er signifikant innenfor en 90 % sannsynlighetsfordeling. Estimaten viser også antydninger til at behandlingen reduserer en deltakers sannsynlighet for å snakke mest. De indikerer den samme effekten på sannsynligheten for å snakke minst. Estimaten er robuste, men er ikke signifikante.

I samsvar med hypotese 1, indikerer resultatene i tabell 6.3 at behandlingen reduserer sosial usikkerhet i liten grad. Vi ser også antydninger til at behandlede deltakere i større grad er den første eller andre til å snakke, sammenlignet med kontrollgruppen, men denne effekten er kun signifikant i kolonne 5. Videre indikerer resultatene at behandlede deltakere i mindre grad snakker mest og minst, noe som også er i tråd hypotese 1. Estimaten viser derimot ingen signifikante forskjeller mellom behandling og kontroll på verken *sosial usikkerhet*, *snakket mest* eller *snakket minst*.

6.2.2 Resultater fra hypotese 2

I hypotese 2 tester vi om behandlingen har en større effekt på kvinner enn menn.

Tabell 6.4 Hypotese 2

	Sosial usikkerhet			Første eller andre til å snakke			Snakket mest			Snakket minst		
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
Behandling	0.0435 (0.1224)	0.0306 (0.1251)	0.0369 (0.1260)	0.4321 (0.2955)	0.5092* (0.3029)	0.4605 (0.3029)	-0.0435 (0.1287)	-0.0685 (0.1326)	-0.0982 (0.1317)	-0.1304 (0.1341)	-0.1356 (0.1385)	-0.1444 (0.1399)
Mann	0.2813** (0.1328)	0.2372* (0.1370)	0.2588* (0.1386)	0.1576 (0.3205)	0.2425 (0.3320)	0.3232 (0.3331)	-0.0256 (0.1395)	-0.0328 (0.1453)	-0.0326 (0.1455)	-0.1125 (0.1455)	-0.1101 (0.1518)	-0.1183 (0.1544)
Behandling x Mann	-0.2199 (0.1877)	-0.2012 (0.1892)	-0.2107 (0.1820)	-0.1983 (0.4533)	-0.2217 (0.4584)	-0.2852 (0.4566)	0.0435 (0.1973)	0.0622 (0.2007)	0.0493 (0.1984)	0.1893 (0.2057)	0.2078 (0.2096)	0.2215 (0.2108)
<u>Medierende faktorer</u>												
Ekstrovert			0.0424 (0.0485)			0.1949* (0.1167)			0.0197 (0.0507)			-0.0315 (0.0539)
Lærende tankesett			-0.0564 (0.0480)			0.0345 (0.1152)			0.0973* (0.0500)			-0.0561 (0.0532)
<u>Kontrollvariabler</u>												
Alder, Økonomi, Master		x	x		x	x		x	x		x	x
R ²	0.0617	0.0936	0.1176	0.0339	0.0610	0.0989	0.0015	0.0183	0.0727	0.0145	0.0277	0.0405

Notater: * p < 0.10, ** p < 0.05, *** p < 0.01. Første rad viser utfallsvariablene. Hver kolonne representerer en separat regresjon og rapporterer den estimerte koeffisienten (robust standardfeil) for alle de inkluderte årsaksvariablene. N = 80.

Resultatene presentert i tabell 6.4 indikerer at behandlingen i liten grad øker kvinners sosiale usikkerhet. For å sammenligne effekten av behandling på kvinner og menn, adderer vi *behandling* med *behandling x mann* for å finne den rette koeffisienten for menn under behandling. Estimaten indikerer at behandlingen reduserer den sosiale usikkerheten for menn med 17,38 prosentpoeng i kolonne 3.

Videre antyder estimatene at behandlingen øker sannsynligheten for at kvinner er den første eller andre til å snakke med 50,92 prosentpoeng, og har en signifikant verdi innenfor en 90 % sannsynlighetsfordeling. Estimaten indikerer at behandlingen har en lavere effekt på menn enn kvinner, ettersom den reduserer menns sannsynlighet for å være den første eller andre til å snakke med 28,75 prosentpoeng. Det viser likevel ingen signifikante verdier.

Resultatene indikerer at behandlingen i liten grad reduserer sannsynligheten for at kvinner snakker mest, og at behandlingen har ingen effekt på menn. Videre antyder resultatene at behandlingen reduserer kvinners sannsynlighet for å snakke minst med 14,44 prosentpoeng, og at sannsynligheten i liten grad øker for menn. Tabell 6.4 viser ingen signifikante verdier for menn og kvinner under behandling på utfallsvariablene *snakket mest* og *snakket minst*, men estimatene er robuste.

Resultatene i tabell 6.4 indikerer at behandlingen i liten grad øker kvinners sosiale usikkerhet. Samtidig antyder resultatene at behandlingen i stor grad reduserer menns sosiale usikkerhet. Estimaten viser likevel antydninger til at behandlede kvinner i større grad tar tidlig initiativ

enn menn, og har en signifikant effekt i kolonne 5. Videre indikerer resultatene at behandlingen har en større effekt på menn enn kvinner på om de snakker mest. Samtidig antyder resultatene at behandlede kvinner i mindre grad snakker minst, noe som er i tråd med hypotese 2, men disse resultatene viser ingen signifikante verdier.

6.2.3 Resultater fra hypotese 3

I hypotese 3 tester vi om behandlingen har en lavere effekt på ekstroverte enn introverte individer.

Tabell 6.5 Hypotese 3

	Sosial usikkerhet			Første eller andre til å snakke			Snakket mest			Snakket minst		
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
Behandling	0.0595 (0.1536)	0.0831 (0.1553)	0.0884 (0.1553)	0.3313 (0.3581)	0.4203 (0.3704)	0.4156 (0.3727)	-0.0714 (0.1576)	-0.0994 (0.1649)	-0.1096 (0.1619)	0.0000 (0.1646)	0.0123 (0.1728)	0.0181 (0.1728)
Ekstrovert dummy	0.1253 (0.1344)	0.1442 (0.1343)	0.1460 (0.1342)	0.3837 (0.3133)	0.4720 (0.3202)	0.4704 (0.3221)	0.0251 (0.1379)	0.0175 (0.1426)	-0.0140 (0.1399)	-0.0702 (0.1440)	-0.0632 (0.1494)	-0.0611 (0.1493)
Behandling x Ekstrovert dummy	-0.1967 (0.1988)	-0.2400 (0.1985)	-0.2270 (0.1987)	-0.0997 (0.4634)	-0.1474 (0.4732)	-0.1590 (0.4770)	0.0582 (0.2039)	0.0768 (0.2107)	0.0516 (0.2071)	-0.0489 (0.2131)	-0.0653 (0.2208)	-0.0510 (0.2211)
<u>Medierende faktorer</u>												
Mann		0.1403 (0.1006)	0.1474 (0.1007)		0.1935 (0.2398)	0.1872 (0.2418)		0.0070 (0.1068)	-0.0660 (0.1050)		-0.0209 (0.1119)	-0.0132 (0.1121)
Lærende tankesett			-0.0504 (0.0479)			0.0449 (0.1152)			0.0978* (0.0500)			-0.0552 (0.0532)
<u>Kontrollvariabler</u>												
Alder, Økonomi, Master		x	x		x	x		x	x		x	x
R ²	0.0179	0.0995	0.1132	0.0578	0.0958	0.0989	0.0053	0.0222	0.0722	0.0137	0.0253	0.0405

Notater: * p < 0.10, ** p < 0.05, *** p < 0.01. Første rad viser utfallsvariablene. Hver kolonne representerer en separat regresjon og rapporterer den estimerte koeffisienten (robust standardfeil) for alle de inkluderte årsaksvariablene. N = 80.

Resultatene presentert i tabell 6.5 indikerer at behandlingen i liten grad øker den sosiale usikkerheten hos introverte deltakere, men reduserer den sosiale usikkerheten hos ekstroverte deltakere med 13,86 prosentpoeng når vi adderer *behandling* med *behandling x ekstrovert* i kolonne 3. Videre indikerer resultatene at behandlingen øker sannsynligheten for at en introvert deltaker er den første eller andre til å snakke med 41,56 prosentpoeng, men øker sannsynligheten for at ekstroverte deltakere er den første eller andre til å snakke med 25,66. Tabell 6.5 viser ingen signifikante verdier på resultatene nevnt ovenfor, men estimatene er robuste.

Videre indikerer resultatene at behandlingen reduserer sannsynligheten for at introverte deltakere snakker mest med 10,96 prosentpoeng. Vi ser også antydninger til en reduksjon i ekstroverte deltakere sin sannsynlighet for å snakke mest. Estimaten er robuste, men det viser ingen signifikante verdier.

Estimatene under utfallsvariabelen *snakket minst* indikerer at behandlingen har en lav effekt på introverte deltakere sin sannsynlighet for å snakke minst. Videre indikerer estimatene en motsatt effekt på ekstroverte deltakere, hvor behandlingen har en positiv, men lav effekt på deres sannsynlighet for å snakke minst. Estimatene er robuste, men det er ingen signifikante verdier.

Resultatene indikerer at behandlingen øker den sosiale usikkerheten hos deltakere med introverte personlighetstrekk, noe som ikke er i tråd med hypotese 3. På den andre siden ser vi antydninger til at behandlingen har en større effekt på introverte deltakere sin sannsynlighet for å være første eller andre til å snakke, sammenlignet med ekstroverte deltakere. Videre indikerer resultatene at behandlingen reduserer sannsynligheten for å snakke mest for både introverte og ekstroverte deltakere, men denne effekten er større for introverte deltakere.

6.2.4 Resultater fra hypotese 4

I hypotese 4 tester vi om behandlingen har en lavere effekt på individer med et lærende tankesett enn på individer med låst tankesett.

Tabell 6.6 Hypotese 4

	Sosial usikkerhet			Første eller andre til å snakke			Snakket mest			Snakket minst		
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
Behandling	-0.2348 (0.1754)	-0.2271 (0.1735)	-0.2385 (0.1748)	0.6024 (0.4172)	0.6380 (0.4252)	0.5740 (0.4217)	-0.1667 (0.1765)	-0.1855 (0.1795)	-0.1942 (0.1812)	-0.2273 (0.1867)	-0.2193 (0.1913)	-0.2096 (0.1930)
Lærende dummy	-0.2381 (0.1450)	-0.2535* (0.1457)	-0.2578* (0.1464)	0.2603 (0.3449)	0.1658 (0.3572)	-0.3168 (0.4967)	0.1190 (0.1460)	0.1523 (0.1509)	0.1490 (0.1517)	-0.2857* (0.1543)	-0.3010* (0.1607)	-0.2972* (0.1616)
Behandling x Lærende dummy	0.2632 (0.2077)	0.2537 (0.2052)	0.2537 (0.2059)	-0.3601 (0.4941)	-0.3170 (0.5029)	-0.3169 (0.4970)	0.1913 (0.2091)	0.1811 (0.2124)	0.1811 (0.2134)	0.2543 (0.2211)	0.2597 (0.2262)	0.2597 (0.2273)
<u>Medierende faktorer</u>												
Mann		0.1571 (0.0993)	0.1662 (0.1004)		0.1237 (0.2433)	0.1746 (0.2423)		-0.0223 (0.1084)	-0.0200 (0.1041)		0.0201 (0.1095)	0.0124 (0.1109)
Ekstrovert			0.0346 (0.0480)			0.1938* (0.1157)			0.0265 (0.0497)			-0.0295 (0.0530)
<u>Kontrollvariabler</u>												
Alder, Økonomi, Master		x	x		x	x		x	x		x	x
R ²	0.0381	0.1167	0.1232	0.0389	0.0632	0.0987	0.0621	0.0889	0.0925	0.0466	0.0609	0.0650

Notater: * p < 0.10, ** p < 0.05, *** p < 0.01. Første rad viser utfallsvariablene. Hver kolonne representerer en separat regresjon og rapporterer den estimerte koeffisienten (robust standardfeil) for alle de inkluderte årsaksvariablene. N = 80.

Resultatene presentert i tabell 6.6 indikerer at behandlingen reduserer sannsynligheten for at deltakere med et låst tankesett er sosialt usikre med 23,85 prosentpoeng. De viser også antydninger til at behandlingen øker deltakere med et lærende tankesett sin sosiale usikkerhet. Dette ser vi ved å addere *behandling* med *behandling x lærende dummy*. Videre indikerer resultatene at behandlingen øker sannsynligheten for at deltakere med et låst tankesett er første

eller andre til å snakke med 57,40 prosentpoeng. Resultatene indikerer også at behandlingen øker sannsynligheten for at deltakere med et lærende tankesett er første eller andre til å snakke med 25,71 prosentpoeng, men det viser ingen signifikante verdier.

For utfallsvariabelen *snakket mest* ser vi at behandlingen antyder å redusere sannsynligheten for at deltakere med låst tankesett snakker mest med 19,42 prosentpoeng. For deltakere med et lærende tankesett blir denne sannsynligheten redusert i mindre grad. Det viser ingen signifikante verdier, men estimatene er robuste. Videre ser vi at behandlingen indikerer å redusere sannsynligheten for at deltakere med låst tankesett snakker minst med 20,96 prosentpoeng, men vi ser at sannsynligheten for å snakke minst øker i liten grad for deltakere med et lærende tankesett. Det er ingen signifikante verdier, men estimatene er robuste.

7. DISKUSJON AV RESULTATER

De statistiske analysene av eksperimentet indikerer at behandlingen øker deltakelse og reduserer den sosiale usikkerheten i gruppearbeidet. Resultatene viser at behandlede deltakere tar tidlig initiativ i gruppen, men de verken snakker mest eller minst. En mulig forklaring på dette er informasjonen som ble gitt til behandlede deltakere. Det kan være at setningen “*vi vil gjøre oppmerksom på at mange kan bli usikre i en slik situasjon*”, har appellert til menneskers behov for å forutsi egen og andres oppførsel (Heider, 1958). Videre kan dette ha resultert i økt selvintegritet (Piccoli, Witte & Reisel, 2017), noe som igjen har ført til at deltakere under behandling i større grad tar tidlig initiativ i gruppen. Det kan også være at setningen “*dere jobber best om alle deltar og tør å ytre sin mening*” har medført at behandlede deltakere trekker seg mer tilbake for å gi andre i gruppen muligheten til å ytre sin mening.

Effekten av behandlingen i form av at deltakere verken snakker mest eller minst, kan potensielt knyttes opp mot individers behov for tilhørighet. Det er mulig at det kreves et fokus på økt følelse av aksept i gruppen for å få deltakere til å snakke mer under gruppearbeidet, noe som er utfordrende ved hjelp av skriftlig informasjon (Baumeister & Leary, 1995, s. 497; Cacioppo & Patrick, 2008; Leary & Allen, 2011). En slik endring er avhengig av menneskene i gruppen, samtidig som det er vanskelig å måle en slik effekt. Det kan også være at noen deltakere har oversett informasjonen gitt til dem. De statistiske resultatene indikerer også at behandlingen reduserer deltakernes sosiale usikkerhet. Dette gir en indikasjon på en årsakssammenheng

mellom økt deltakelse og redusert sosial usikkerhet. Resultatene diskutert ovenfor er i tråd med allerede etablert forskning som bekrefter effekten av intervensjoner som tilegner individer ny informasjon (Walton & Wilson, 2018). I og med at resultatene indikerer at det er en signifikant større sannsynlighet for å ta tidlig initiativ, kan vi se at behandlingen har en positiv effekt på deltakelse i gruppearbeid, og hypotese 1 blir derfor ikke forkastet.

Resultatene indikerer også at effekten av behandlingen varierer basert på kjønn. Behandlede kvinner har en signifikant større sannsynlighet enn menn for å ta tidlig initiativ i gruppearbeid. Dette er i tråd med hypotese 2, som foreslår at behandlingen har en større effekt på kvinner enn på menn. Videre ser vi en reduksjon i sannsynligheten for å snakke mest for kvinner under behandling. Dette kan være fordi behandlingen understreker viktigheten av at alle i gruppen deltar, noe som spiller på kvinners empatiske sider (Ruble, Martin & Berenbaum, 2006). Med andre ord, er det mulig at denne informasjonen fører til at kvinner trekker seg mer tilbake for å slippe andre til. Samtidig ser vi antydninger til at behandlingen øker sannsynligheten for at kvinner er sosialt usikre. Dette er i tråd med forskning som hevder at menn har en tendens til å være mindre sosialt usikre enn kvinner (Ruble, Martin & Berenbaum, 2006). Vi ser også at behandlingen ikke har en effekt på menn sin sannsynlighet for å snakke mest. Den manglende effekten av behandlingen på menn kan trolig forklares med at de i utgangspunktet ikke har like høy grad av sosial usikkerhet, og gjerne snakker mest i gruppen uten behandling. En annen mulighet er at en stor del av utvalget av behandlede menn overså informasjonen som ble gitt. Videre ser vi at behandlede kvinner har en lavere sannsynlighet for å snakke minst, mens denne sannsynligheten øker for menn. Med utgangspunkt i at vi ser en signifikant større effekt på tidlig deltakelse for kvinner sammenlignet med menn, blir hypotese 2 ikke forkastet.

Resultatene viser noe motstridende effekter av behandlingen på ekstroverte og introverte individer. På den ene siden, indikerer resultatene at behandlingen øker sannsynligheten for å ta tidlig initiativ i gruppearbeid, og at denne effekten er størst for introverte deltakere. Dette er i tråd med hypotesen vår om at behandlingen har en større effekt på introverte individer siden de har en høyere grad av sosial usikkerhet, og at de uten en denne informasjonen sannsynligvis ikke ville tatt tidlig initiativ i gruppen (Kennair, 2019). På den andre siden viser resultatene at behandlingen øker sosial usikkerhet hos introverte deltakere, mens den reduseres hos ekstroverte deltakere. Dette er trolig fordi ekstroverte individer uavhengig av behandling, har en lav grad av sosial usikkerhet (Kennair 2019). Vi håpet likevel på å finne en reduksjon i den sosiale usikkerheten for introverte individer under behandling. Videre indikerer resultatene at

behandlingen reduserer sannsynligheten for at både ekstroverte og introverte individer snakker mest, men denne effekten er størst på introverte. Disse funnene er ikke i tråd med hypotese 3. Videre antyder resultatene at behandlingen har en motsatt effekt på ekstroverte individer i form av at de trekker seg mer tilbake for å slippe andre i gruppen til. Her ser vi at behandlingen reduserer sannsynligheten for at ekstroverte deltakere snakker minst, men dette har ingen effekt på introverte deltakere. Dette er heller ikke i tråd med hypotese 3. I og med at de statistiske resultatene viser overraskende resultater i form av at behandling øker sannsynligheten for at introverte deltakere tar tidlig initiativ i gruppearbeid, kan vi ikke forkaste hypotese 3.

Videre indikerer resultatene at behandlingen i stor grad reduserer deltakere med låst tankesett sin sosiale usikkerhet, sammenlignet med deltakere med et lærende tankesett. Behandlingen viser også en signifikant økt sannsynlighet for at deltakere med et låst tankesett tar tidlig initiativ i gruppearbeidet. Denne effekten er lavere for deltakere med et lærende tankesett. Resultatene indikerer samme effekt på om individer snakker minst, men dette har derimot ingen signifikant effekt. Disse funnene er i samsvar med hypotese 4.

Derimot ser vi at behandling reduserer individer med lærende tankesett sin sannsynlighet for å snakke mest, sammenlignet med individer med et låst tankesett. Forskning viser at individer med et lærende tankesett er mer innovative, engasjerte og samarbeidsvillige sammenlignet med låst tankesett (Dweck, 2016, s. 3). Det er uventet å se at behandlingen reduserer sannsynligheten for at personer med et låst tankesett snakker mest, i tillegg til at den øker deres sannsynlighet for å snakke minst. Da vi testet hvordan resultatene endrer seg avhengig og uavhengig av behandling, fant vi at personer med et låst tankesett under behandling har en større sannsynlighet for økt deltakelse. Det samme gjelder for individer med et lærende tankesett, men vi ser at effekten likevel er større for deltakere med et låst tankesett. Resultatene indikerer at behandlingen har en lavere effekt på individer med et lærende tankesett, sammenlignet med individer med et låst tankesett. Vi kan derfor ikke forkaste hypotese 4.

7.1 Svakheter og begrensninger med studien

Analysen belyser flere svakheter med oppgaven. For det første kan størrelsen på utvalget ha en negativ effekt på oppgavens reliabilitet, og derfor også resultere i færre signifikante verdier. Budsjettrammen resulterte i et utvalg på 80 individer, fordelt på 20 grupper. Dette er et utvalg som ikke er et representativt utvalg for hele Norges befolkning. Utvalget kan likevel forsvares i lys av nevnte utfordringer i forbindelse med ny lov for personvernforordningen i kapittel 5.2.

For det andre er utvalget basert på studenter som stort sett er i samme aldersgruppe og livssituasjon. Dette vil ikke alltid være tilfellet i arbeidslivet, hvor det ofte er grupper bestående av deltakere med ulike alder og livssituasjon. En annen svakhet i oppgaven er en ujevn kjønnsfordeling. Ideelt sett skulle det vært like mange menn som kvinner. Dette kan også forsvares i lys av ny lov for personvernforordningen og dens medførte konsekvenser.

Videre er det mulig at videoopptaket i del 3 av eksperimentet økte usikkerheten til deltakere som ikke foretrekker å bli filmet. Det kan også være at vi som observatører registrerte samme oppførsel med ulike tolkninger ved bruk av måleskjemaet i datainnsamlingen (appendiks A4), og at dette kan ha svekket oppgavens validitet. Mulige svakheter kan være utydeligheter i skjemaet som ble brukt, eller at vi ikke var konsekvente under tolkningen. En annen risiko er at vi hadde tidligere kjennskap til flere deltakere og var muligens derfor inhabile i tolkningen. Likevel er dette noe vi som observatører var oppmerksomme på i forkant, da dette ofte skjer underbevisst. Etter endt observasjon, satte vi spørsmål ved om dette fenomenet kan ha forekommet, og hvordan dette kan ha påvirket resultatet (Einarsson & Chiriack, 2002, s. 42-44).

Det er også alltid en risiko for juks når det er pengeinsentiver involvert. En svakhet her er hvis noen av deltakerne har gitt medstudenter informasjon om hva som foregikk under eksperimentet, slik at de kunne få utbetalt 250 kr. Dette kan ha påvirket oppførselen deres. Eksempelvis vil en deltaker som vet svaret på gruppeoppgaven i forkant av eksperimentet være svært selvsikker i gruppearbeidet. Dette gjør det vanskelig å måle den deltakeren sin sosiale usikkerhet. Det er også noen mulige svakheter med intervensjonen som kan være vanskelige å måle. Et mulig scenario er at en eller flere deltakere har oversett setningene ettersom de var plassert helt i slutten av spørreundersøkelsen før behandling. Det er også mulig at noen deltakere hoppet over dette siste avsnittet for å bli fort ferdige med eksperimentet.

8. KONKLUSJON

Resultatene indikerer at en behandling som gis i forkant av gruppearbeid med hensikt om å gi økt kunnskap om usikkerhet reduserer deltakernes egen sosiale usikkerhet, og øker deres deltakelse i gruppearbeidet. Dette indikerer at resultatene støtter hypotese 1: *Behandlingen har en positiv effekt på deltakelse i gruppearbeidet i eksperimentet.* Videre finner vi at effekten av behandlingen er avhengig av de medierende faktorene kjønn, personlighetstrekk og tankesett.

Resultatene indikerer at behandlingen har en større effekt på kvinner enn menn. Videre ser vi at behandlingen indikerer å øke kvinners deltakelse i gruppearbeid. Dette indikerer at resultatene støtter hypotese 2: *Behandlingen har en større effekt på kvinner enn menn*. Funnene har derimot kun en signifikant effekt på å ta tidlig initiativ i gruppearbeid hos behandlede kvinner. Vi finner at behandlingen indikerer å ha en mindre effekt på ekstroverte enn introverte individer. Vi finner derimot ingen signifikante verdier som tilsier at vi kan si dette med sikkerhet. Dette indikerer likevel at resultatene støtter hypotese 3: *Effekten av behandlingen er mindre på ekstroverte individer sammenlignet med introverte individer*. Til slutt ser vi at behandlingen indikerer en økt deltakelse for individer med et låst tankesett i gruppearbeid, sammenlignet med individer med et lærende tankesett. Vi ser også at behandlingen indikerer å redusere den sosiale usikkerheten til deltakere med låst tankesett. Det er ingen signifikante verdier, men det indikerer likevel at resultatene støtter hypotese 4: *Effekten av behandlingen er mindre på individer med et lærende tankesett sammenlignet med et låst tankesett*.

Etter vår kunnskap er vår oppgave den første til å teste effekten av en slik behandling på sosial usikkerhet. Etersom resultatene viser at en normalisering av sosial usikkerhet på jobb øker individets motivasjon til å delta i gruppearbeid, og at mangelen på en slik motivasjon kan ha en negativ effekt på produktiviteten og sluttresultatet, er behandlingen kostnadseffektiv og lite ressurskrevende for å øke produktivitet i gruppearbeid. Vi kan likevel ikke konstatere med nøyaktighet at deltakerne i eksperimentet var usikre i utgangspunktet. Vi kan heller ikke hevde at et utvalg på 80 individer gir representative resultater. I tillegg testet vi bare deltakerne i løpet av 20 minutter, og det gjenstår å se om effektene resulterer i en endring i individets sosiale usikkerhet, eller om de observerte effektene vil dempe over tid.

Videre forskning på dette temaet kan være å utføre et eksperiment i en større skala ved å se på ulike aldersgrupper, utdannelsesnivå og jobb funksjonsnivå. Vi mener vi har funnet et godt utgangspunkt for videre forskning. Vi håper å se flere tiltak i næringslivet, offentlig sektor og andre samfunnsområder som normaliserer sosial usikkerhet, da vi mener dette er et aktuelt og viktig tema for å fremme deltakelse i gruppearbeid og øke produktiviteten.

BIBLIOGRAFI

Appelbaum, E., Bailey, T., Berg, P. & Kalleberg, A. L. (2000). *Manufacturing Advantage: Why High-Performance Work Systems Pay Off*. Cornell University Press. Ithaca, NY.

Baumeister, R. F. & Leary, M. R. (1995). The need to belong: Desire for interpersonal attachments as a fundamental human motivation. *Psychological Bulletin*, 117(3), 497-529. <http://dx.doi.org.ezproxy.uis.no/10.1037/0033-2909.117.3.497>

Barry, B. & Stewart, G. L. (1997). Composition, Process, and Performance in Self Managed Groups: The Role of Personality. *Journal of Applied Psychology*, 82 (1): 62-78.

Beyer, S. (1990). Gender differences in the accuracy of self-evaluations of performance. *Journal of Personality and Social Psychology*, 59(5), 960-970. <http://dx.doi.org/10.1037/0022-3514.59.5.960>

Beyer, S., & Bowden, E. (1997). Gender differences in self-perceptions: Convergent evidence from three measures of accuracy and bias. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 23, 157-172. doi:10.1177/0146167297232005

Blackwell, L. A., Trzesniewski, K. H., & Dweck, C. S. (2007). Theories of intelligence and achievement across the junior high school transition: A longitudinal study and an intervention. *Child Development*, 78, 246– 263. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1467-8624.2007.00995.x>

Blatz, W.E. (1966). *Human Security: Some Reflections*, University of Toronto Press. ProQuest Ebook Central. <https://ebookcentral-proquest-com.ezproxy.uis.no/lib/uisbib/detail.action?docID=4669476>.

Bruggen, Alexander & Strobel, Martin. (2007). Real effort versus chosen effort in experiments. *Economics Letters*. 96. 232-236. 10.1016/j.econlet.2007.01.008.

Cacioppo, J. T. & Patrick, B. (2008). *Loneliness: Human Nature and the Need for Social Connection*. New York: Norton.

Conklin, E. S. (1927). The Determination of Normal Extravert-Introvert Interest Differences. *The Pedagogical Seminary and Journal of Genetic Psychology*, 34 (1): 28-37.

Deci, E. L. (1972). Intrinsic motivation, extrinsic reinforcement, and inequity. *Journal of Personality and Social Psychology*, 22(1), 113-120. <http://dx.doi.org/10.1037/h0032355>

Deci, E.L. & Ryan, R.M (2000). Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. *Contemporary Educational Psychology*, 25, 54-67.

Dutcher, G. E., Salmon, C. T., & Saral, K. J. (2015). Is 'Real' Effort More Real? Hentet fra: <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2701793>

Dweck, Carol. (2016). What Having a “Growth Mindset” Actually Means. Boston, MA: Harvard Business School Publishing. Hentet fra: <http://thebusinessleadership.academy/wp-content/uploads/2017/03/What-Having-a-Growth-Mindset-Means.pdf>

Edmonds, W. A. & Kennedy, T. D. (2013). *An Applied Reference Guide to Research Designs*. California: SAGE Publications.

Einarsson, C. & Chiriac, E. H. (2002). *Gruppeobservationer*. Lund: Studentlitteratur.

Heider, F. (1958). *The psychology of interpersonal relations*. New York, NY: Wiley. <http://dx.doi.org/10.1037/10628-000>

Jung, J. H., Lee, Y. & Karsten, R. (2012). The Moderating Effect of Extraversion–Introversion Differences on Group Idea Generation Performance. *Small Group Research*, 43 (30).

Kennair, L. E. O. (2019). *Femfaktormodellen*. Store Norske Leksikon, Universitetet i Oslo. Hentet fra: <https://snl.no/femfaktormodellen>

Leary, M. R. & Allen, A. B. (2011). Belonging Motivation: Establishing, Maintaining, and Repairing Relational Value. Dunning, D. (Rev.). *Social Motivation* (s. 37-56). Hoboken: Taylor and Francis.

Legge, K. (1995). *Human Resource Management. Rhetorics and Realities*. Macmillian Press. London.

Mitchell, T.R. (1997). Matching motivational strategies with organizational contexts. *Research in Organizational Behaviour*, 19, 57-150.

Nevid, J. (2013). *Psychology*. Belmont, CA: Wadsworth Cengage Learning.

NSD Personverntjenester. (2018, 10. oktober). Informasjon til utvalget. Hentet fra http://www.nsd.uib.no/personvernombud/hjelp/informasjon_samtykke/

Olberg, D. (red). (1995). *Endringer i arbeidslivets organisering*. FAFO-rapport 183.

Personopplysningsloven. (2018). Lov om behandling av personopplysninger LOV-2018-06-15-38. Hentet fra https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2018-06-15-38/*

Piccoli, B., Witte, H. D. & Reisel, W. D. (2017). Job insecurity and discretionary behaviors: Social exchange perspective versus group value model. *Scandinavian Journal of Psychology*, 58(1), 69-71. <https://doi.org/10.1111/sjop.12340>

Roberts, Tomi-Ann & Nolen-Hoeksema, Susan. (1989). Sex differences in reaction to evaluative feedback. *Sex Roles*. 21. 725-747. 10.1007/BF00289805.

Ruble, D. N., Martin, C. L., & Berenbaum, S. A. (2006). Gender Development. In N. Eisenberg, W. Damon, & R. M. Lerner (Eds.), *Handbook of child psychology: Social, emotional, and personality development* (pp. 858-932). Hoboken, NJ, US: John Wiley & Sons Inc.

Skre, I. B. Ekstrovert. World Wide Web: Store Norske Leksikon. Tilgjengelig fra: <http://snl.no/ekstrovert> (lest 31.10.2013).

Taggar, S. (2002). Individual Creativity and Group Ability to Utilize Individual Creative Resources: A Multilevel Model. *The Academy of Management Journal*, 45 (2): 315-330.

Universitetet i Stavanger. (2018). U-say 2.0. Hentet fra:

https://uisnettop.eu.qualtrics.com/jfe/form/SV_abD8VNgJGg0e4K1

Walton, G. M. & Cohen, G. L. (2011). A Brief Social-Belonging Intervention Improves Academic and Health Outcomes of Minority Students. *Science*, 331 (6023), 1447-1451. 10.1126/science.1198364

Walton, G. M. & Wilson, T. D. (2018). Wise interventions: Psychological remedies for social and personal problems. *Psychological Review*, 125(5), 617-655.

<http://dx.doi.org/10.1037/rev0000115>

Weinberg, L., Hall, N. C., & Sverdlik, A. (2015). Attributional retraining and physical rehabilitation in later life: Intervention effects on motivation, mobility, and well-being. *Physical & Occupational Therapy in Geriatrics*, 33(4), 294-302.

<http://dx.doi.org/10.3109/02703181.2015.1084410>

Wilson, T. D., Damiani, M., & Shelton, N. (2002). *Improving the academic performance of college students with brief attributional interventions*. San Diego, CA, US: Academic Press.

Wilson, Timothy D. & Linville, Patricia W. (1982). Improving the academic performance of college freshmen: Attribution therapy revisited. *Journal of Personality and Social Psychology*, 42(2), 367-376

Yeager, D. S. & Dweck, C. S. (2012). Mindset That Promote Resilience: When Students Believe That Personal Characteristics Can Be Developed. *Educational Psychologist*, 47(4), 302-314. 10.1080/00461520.2012.722805

APPENDIKS

Appendiks A: Prosedyrer

Appendiks A1: Informasjon og samtykke

Eksperiment

Universitetet i Stavanger

xx.03.2019

Velkommen og takk for ditt oppmøte.

Dette skrivet vil gi deg all nødvendig informasjon om deltakelsen.

Eksperimentet er delt inn i **fire** deler:

Del 1: Praktisk informasjon og samtykke (5 min.)

Del 2: Individuell spørreundersøkelse 1 (5 min.)

Del 3: Oppgaveløsning i gruppe (5 min.)

Del 4: Individuell spørreundersøkelse 2 (5 min.)

Total tid: 20 minutter

Del 1: Praktisk informasjon og samtykke

Praktisk informasjon

- Du får tildelt et nummer som angir din sitteplass i grupperommet.
- Du kan tjene fra kr 50,- til kr 250,-
 - Fullføring av eksperiment vil gi en utbetaling på kr 50,-
 - Hvis din gruppe klarer å løse oppgaven vil du få utbetalt kr 200,- i tillegg til utbetalingen på kr 50,- (totalt kr 250,-)
 - Utbetaling skjer rett etter eksperimentet

Informasjon om deltakelse i eksperimentet

- Formålet med eksperimentet er å forstå bedre hvordan mennesker jobber sammen.
- Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykke tilbake uten å oppgi noen grunn. Alle opplysninger om deg vil da bli anonymisert. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.
- Deltakelse i eksperimentet innebærer en oppgaveløsning i gruppe og to individuelle spørreundersøkelser.
- Det vil bli tatt videoopptak av oppgaveløsningen i del 3 i eksperimentet. Videoopptaket vil kun bli sett av undersøkernes og bli brukt til datainnsamling. Det vil bli slettet etter at oppgaven er avsluttet i juli 2019.
- Det er frivillig å delta i eksperimentet. Hvis du velger å delta, kan du i løpet av den første uken etter eksperimentet trekke samtykket tilbake uten å oppgi noen grunn. Alle opplysninger om deg vil da bli slettet.
- I en rapport med resultatene av dette eksperimentet forblir identiteten din anonym. Dette vil bli gjort ved å bytte ut navnet ditt med et tall og skjule eventuelle detaljer om din deltakelse som kan avsløre identiteten din.
- Vi vil bare bruke opplysningene om deg til formålene vi har fortalt om i dette skrevet. Vi behandler opplysningene konfidensielt og i samsvar med personvernregelverket.

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- innsyn i hvilke personopplysninger som er registrert om deg,
- å få rettet personopplysninger om deg,
- få slettet personopplysninger om deg,
- få utlevert en kopi av dine personopplysninger (dataportabilitet), og
- å sende klage til personvernombudet eller Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger.

Hva gir oss rett til å behandle personopplysninger om deg?

Vi behandler opplysninger om deg basert på ditt samtykke.

Hvor kan jeg finne ut mer?

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt med:

- Studenter: Silje Bergeland eller Iris Jåsund ved Universitetet i Stavanger, på e-post: bergeland.silje@gmail.com eller irisjaasund@gmail.com
- Veileder: Mari Rege ved Universitetet i Stavanger, på e-post: mari.rege@uis.no
- Vårt personvernombud: Kjetil Dalseth, på e-post: personvernombud@uis.no
- NSD - Norsk senter for forskningsdata AS, på e-post: personverntjenester@nsd.no eller telefon: 55 58 21 17

Samtykkeerklæring

- Ja, jeg samtykker til å delta i eksperimentet

Underskrift av deltaker

Dato

Appendiks A2: Spørreundersøkelser

Appendiks A2.1: Spørreundersøkelse før behandling, versjon 1

Spørsmål 1

Hvilket nummer står det på lappen du fikk utdelt ved ankomst?

- 1
- 2
- 3
- 4

Spørsmål 2

Kryss av for kjønn

- Kvinne
- Mann
- Annet

Spørsmål 3

Hvilken aldersgruppe er du i?

- 19-24
- 25-30
- 31-36
- Over 36

Spørsmål 4

Hvilken studieretning tilhører du?

- Drama, kunst og håndverk
- Sosialfag
- Hotell og reiseliv
- Ingeniør
- Mediefag
- Realfag
- Språk og litteratur

- Helsefag
 - Historie og religion
 - Idrett
 - Lærerutdanning
 - Musikk og dans
 - Samfunnsfag
 - Økonomi
 - Juss
 - Annet, vennligst spesifiser:
-

Spørsmål 5

Velg type program du for tiden fullfører

- Bachelorprogram
 - Masterprogram
 - Årsstudium
 - Videreutdanning og fordypning
 - Forkurs
 - Annet, vennligst spesifiser:
-

Spørsmål 6

Hvis du må velge ett av alternativene nedenfor, hvordan foretrekker du å arbeide med oppgaveløsning?

- Individuelt
- I gruppe

Spørsmål 7

Velg “ja” eller “nei” ved utsagnene nedenfor ut ifra hva du mener stemmer for deg:

“Jeg er flink til å håndtere sosiale situasjoner.”

- Ja
- Nei

“Jeg liker generelt bedre å lytte enn å snakke.”

- Ja
- Nei

“Jeg føler meg usikker i nye omgivelser.”

- Ja
- Nei

Spørsmål 8

Hvilket av alternativene nedenfor mener du reflekterer din rolle i gruppearbeid?

- Snakker minst
- Snakker like mye som de andre
- Snakker mest

Spørsmål 9

Hvor enig eller uenig er du i påstanden?

“Intelligensen er en side ved deg som du ikke kan endre noe særlig på.”

- Enig
- Uenig

Spørsmål 10

Tenk deg at du i morgen får en dårlig karakter på en eksamen. Hvor sannsynlig er det da at du tenker?

“Dette viser nok at jeg ikke er særlig smart.”

- Ikke sannsynlig
- Lite sannsynlig
- Litt sannsynlig
- Sannsynlig

Informasjon om del 3 i eksperimentet

Du skal nå løse en oppgave i en gruppe med tre andre. Dere får 5 minutter til å løse oppgaven. Oppgaven krever både logisk og kreativ tenkning, og den har kun en riktig løsning. Som nevnt tidligere, vil hvert gruppemedlem få en utbetaling på 200 kr om dere klarer å løse oppgaven.

Appendiks A2.2: Spørreundersøkelse før behandling, versjon 2

Spørsmål 1

Hvilket nummer står det på lappen du fikk utdelt ved ankomst?

- 1
- 2
- 3
- 4

Spørsmål 2

Kryss av for kjønn

- Kvinne
- Mann
- Annet

Spørsmål 3

Hvilken aldersgruppe er du i?

- 19-24
- 25-30
- 31-36
- Over 36

Spørsmål 4

Hvilken studieretning tilhører du?

- Drama, kunst og håndverk
- Sosialfag
- Hotell og reiseliv
- Ingeniør
- Mediefag
- Realfag
- Språk og litteratur
- Helsefag
- Historie og religion

- Idrett
 - Lærerutdanning
 - Musikk og dans
 - Samfunnsfag
 - Økonomi
 - Juss
 - Annet, vennligst spesifiser:
-

Spørsmål 5

Velg type program du for tiden fullfører

- Bachelorprogram
 - Masterprogram
 - Årsstudium
 - Videreutdanning og fordypning
 - Forkurs
 - Annet, vennligst spesifiser:
-

Spørsmål 6

Hvis du må velge ett av alternativene nedenfor, hvordan foretrekker du å arbeide med oppgaveløsning?

- Individuelt
- I gruppe

Spørsmål 7

Velg "ja" eller "nei" ved utsagnene nedenfor ut ifra hva du mener stemmer for deg:

"Jeg er flink til å håndtere sosiale situasjoner."

- Ja
- Nei

“Jeg liker generelt bedre å lytte enn å snakke.”

- Ja
- Nei

“Jeg føler meg usikker i nye omgivelser.”

- Ja
- Nei

Spørsmål 8

Hvilket av alternativene nedenfor mener du reflekterer din rolle i gruppearbeid?

- Snakker minst
- Snakker like mye som de andre
- Snakker mest

Spørsmål 9

Hvor enig eller uenig er du i påstanden?

“Intelligensen er en side ved deg som du ikke kan endre noe særlig på.”

- Enig
- Uenig

Spørsmål 10

Tenk deg at du i morgen får en dårlig karakter på en eksamen. Hvor sannsynlig er det da at du tenker?

“Dette viser nok at jeg ikke er særlig smart.”

- Ikke sannsynlig
- Lite sannsynlig
- Litt sannsynlig
- Sannsynlig

Informasjon om del 3 i eksperimentet

Du skal nå løse en oppgave i en gruppe med tre andre. Dere får 5 minutter til å løse oppgaven. Oppgaven krever både logisk og kreativ tenkning, og den har kun en riktig løsning. Som nevnt tidligere, vil hvert gruppemedlem få en utbetaling på 200 kr om dere klarer å løse oppgaven. Før dere setter i gang med gruppearbeidet, vil vi gjøre oppmerksom på at mange kan bli usikre i en slik situasjon. Det er derfor viktig å vite at ingen bidrag er dumme, og dere jobber best om alle deltar og tør å ytre sin mening.

Appendiks A2.3: Spørreundersøkelse etter behandling

Spørsmål 1

Hvilket nummer står det på lappen du fikk utdelt ved ankomst?

- 1
- 2
- 3
- 4

Spørsmål 2

I hvilken grad følte du deg usikker i å delta i gruppearbeidet? Sett kryss ved ett alternativ.

- Ingen grad
- Liten grad
- Middels grad
- Stor grad

Spørsmål 3

Følte du mange i gruppen var usikre på å delta?

- Ja
- Nei

Hvis ja, hvor mange?

Svar: _____

Spørsmål 4

Føler du at eksperimentet reflekterte hvordan du vanligvis oppfører deg i gruppearbeid?

- Ja
- Nei

Spørsmål 4-1

Hvis nei, hvilke faktorer tror du hadde en påvirkning på det? Det er mulig å velge flere alternativer.

- Jeg følte meg usikker
- Jeg fikk inntrykk av at de andre var flinkere enn meg

- Jeg forstod ikke oppgaven
 - En eller flere av de andre deltakerne tok kontroll
 - Jeg var yngst i gruppen
 - Jeg var den eneste kvinnen/mannen
 - Jeg hadde ingen tidligere kjennskap til de andre i gruppen
 - Jeg liker ikke gruppearbeid
 - Annet, vennligst spesifiser: _____
-

Spørsmål 5

Hvordan var gruppen din å samarbeide med? Sett kryss ved ett alternativ.

- Lett
- Middels
- Vanskelig, vennligst utdyp: _____

Spørsmål 6

Fikk du ytret din egen mening i gruppearbeidet? Sett kryss ved ett alternativ.

- Ja
- Nei

Spørsmål 6-1

Hvis nei, hvorfor ikke?

Svar: _____

Spørsmål 7

Hvilke av alternativene nedenfor reflekterer din rolle i gruppearbeidet? Det er mulig å velge flere alternativer.

- Snakket ikke
- Snakket først
- Andre til å snakke
- Snakket mest
- Snakket minst

Spørsmål 8

Hvor mye følte du at du bidro i gruppearbeidet, sammenlignet med de andre? Sett kryss ved ett alternativ.

- Mindre
- Like mye
- Mer

Spørsmål 9

Hadde du kjennskap til noen av gruppe medlemmene fra tidligere?

- Ja
- Nei

Viktig informasjon

I og med at dette er et pågående eksperiment, er det viktig å beholde innholdet i eksperimentet skjult. Vi setter derfor stor pris på om du ikke deler informasjon og egne erfaringer fra eksperimentet med andre.

Du vil få informasjon angående betaling etter at eksperimentet er avsluttet.

Tusen takk for din deltakelse!

Appendiks A3: Invitasjon til å delta i eksperiment

ENGLISH SPEAKING STUDENT, PLEASE DISREGARD THIS EMAIL

Hei,

Vi ønsker å invitere deg til å delta i et økonomisk eksperiment gjennomført av masterstudenter ved Handelshøgskolen UiS.

Alle som deltar må ta med en smarttelefon med tilstrekkelig batteri til 30 minutters bruk. Det vil være mulig å tjene mellom 50 til 250 kr. Pengene vil bli utbetalt rett etter eksperimentet.

Eksperimentet krever ingen forkunnskaper. Du skal svare på noen spørsmål og løse en oppgave. Eksperimentet varer i omtrent 20 minutter.

Dette vil foregå 15.03., 18.03., 20.03. og 22.03 på Universitetet i Stavanger. All informasjon som blir samlet inn i eksperimentet er anonymt.

For å delta, registrerer du deg på linken under og velger det tidspunktet som passer for deg. Vær oppmerksom på at det er begrensede plasser. Kun tilgjengelige datoer vil vise på linken. Du får tilsendt informasjon om lokasjon, dato og klokkeslett sammen med påmeldingsbekreftelsen.

LINK

NB! Påmelding er bindende og det er svært viktig at du møter opp hvis du melder deg på. Eksperimentet avhenger av at alle påmeldte deltar for at det skal kunne gjennomføres.

Vi gleder oss til å treffe deg!

Med vennlig hilsen,

Iris Jåsund og Silje Bergeland

Appendiks A4: Måleskjema til observasjon

GRUPPENUMMER:		
ID:		
	0	1
Første til å snakke		
Andre til å snakke		
Snakket mest		
Snakket minst		
ID:		
	0	1
Første til å snakke		
Andre til å snakke		
Snakket mest		
Snakket minst		
ID:		
	0	1
Første til å snakke		
Andre til å snakke		
Snakket mest		
Snakket minst		
ID:		
	0	1
Første til å snakke		
Andre til å snakke		
Snakket mest		
Snakket minst		

Appendiks B: Eksperimentelle resultater

Appendiks B1: Definisjon av variabler

Sosial usikkerhet	Dummy-variabel som har verdi 1 når deltakeren har middels eller høy grad av sosial usikkerhet, og 0 når deltakeren har ingen eller lav grad av sosial usikkerhet.
Første eller andre til å snakke	Dummy-variabel som har verdi 1 når deltakeren var første eller andre til å snakke, 0 ellers
Snakket mest	Dummy-variabel som har verdi 1 når deltakeren snakket mest, 0 ellers
Snakket minst	Dummy-variabel som har verdi 1 når deltakeren snakket minst, 0 ellers
Behandling	Dummy-variabel som har verdi 1 når deltakeren mottok behandling, 0 ellers
Alder	Gjennomsnittlig aldersgruppe til deltakeren hvor "21,5" representerer aldersgruppen 19-24, "27,5" representerer 25-30, "33,5" representerer 31-26 og "36" representerer deltakere over 36.
Kvinne	Dummy-variabel som har verdi 1 når deltakeren er kvinne, 0 når mann
Økonomi	Dummy-variabel som har verdi 1 når deltakeren studerer økonomi, 0 ellers
Master	Dummy-variabel som har verdi 1 når deltakeren går på et masterprogram, 0 ellers
Ekstrovert	Økende grad av deltakerens ekstrovertsjon, målt på en skala fra 0-3
Lærende tankesett	Økende grad av deltakerens lærende tankesett, målt på en skala fra 1-5
Ekstrovert dummy	Dummy-variabel som har verdi 1 når deltakeren er ekstrovert, 0 ellers
Lærende dummy	Dummy-variabel som har verdi 1 når deltakeren har et lærende tankesett, 0 ellers
Beheks	Interaksjonsvariabel mellom behandling og ekstrovert dummy
Behlær	Interaksjonsvariabel mellom behandling og lærende dummy
Behkvin	Interaksjonsvariabel mellom behandling og kvinne

Appendiks B2: Korrelasjon mellom variablene lærende1 og lærende2

	<u>Lærende1</u>	<u>Lærende2</u>
Lærende1	1.0000	
Lærende2	0.1237	1.0000